LAHOLMS TIDNING

N:R 190. ÅRG. 23. Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm. TORSDAGEN DEN 19 AUGUSTI 1954 Ansvarig utgivare: J. B. Bengtsson. Lösnummer 20 öre.

Sovjetkryssare beskött holländskt kustfartyg

GRONINGEN, HOLLAND (TT — Reuter)

En sovjetrysk kryssare gav i måndags eld mot holländska kustfartyget Dora på 392 ton i Finska viken, meddelade fartygets rederi på onsdagseftermiddagen.

Kustmotorfartygets kapten, P. Peik, har till rederiet rapporterat: "Vi var på väg till Skottland från Lovisa i Finland genom Finska viken när vi plötsligt fick syn på ett krigsfartyg, som visade sig vara den ryska krigskryssaren Ivan. Kryssaren närmade sig och började ge eld mot oss. Vi blev förvånade och visste inte vad vi skulle göra. Vi ansåg det emellertid bäst att ändra vår kurs, eftersom vi trodde att vi kanske kommit in på förbjudna farvatten.

Det hjälpte emellertid inte, utan kryssaren fortsatte att skjuta. Då tänkte vi att man kanske ville att vi skulle stanna, varför vi fällde ankaret. Kryssaren ankrade då också, och sedan hände ingenting på en stund. Till slut beslöt vi oss för att fortsätta, men vi hade inte varit på väg mer än några minuter förrän skottlossningen började igen. På detta sätt fortsatte det hela tills kryssaren slutligen ändrade kurs så att vi kunde fortsätta obehindrat."

I kaptenens rapport talas inte om några skador på fartyget eller de ombordvarande.

En talesman för det holländska utrikesdepartementet meddelar att man inlett en undersökning av vad som förekommit.

HELSINGFORS: Det har vid undersökningar i Finland visat sig att det holländska fartyget Dora i lördags lämnade Pernå och troligen på måndagen passerade Porkkala arrendeområde. De finländska myndigheterna känner dock ingenting till om att fartyget på sin resa skulle ha blivit beskjutet. Några skott har inte hörts och några rapporter om det påstådda intermezzot har inte kommit.

Neger i konselj första gången i USA:s historia

WASHINGTON. (TT—Reuter)

För första gången i USA:s historia kommer en neger att officiellt representera ett departement vid onsdagens kabinettssammanträde, meddelar Vita huset.

Det är biträdande arbetsministern Ernest Wilkins som skall företräda sitt departement i arbetsminister Mitchels frånvaro. Denne är för närvarande i New Jersey. Wilkins, en 60-årig jurist från Chicago, utnämndes till sin post i början av året.

MOSKVA: Sovjetunionens försvarsminister Bulganin kallade vid en bjudning på tisdagen till sig västmakternas ambassadörer i Moskva och drack en skål med dem "mot krig och för fred".

Vi vill inte strida, sade Bulganin, men om den tiden kommer är vi beredda.

Hertigen i ödemarken

Under sin resa i Kanada har hertigen av Edinburgh varit vida omkring. Bl. a. har han besökt de ödsligt belägna kopparminorna vid den barska Hudson-bukten. Hertig Philip hälsar på några av invånarna i en av kopparminbyarna. Byn har endast 309 invånare, varav 287 är eskimåer.

Strejkkravaller i Västtyskland, många skadade

MÜNCHEN (TT — DPA).

Ett tjugotal personer blev illa åtgångna vid en svår sammanstötning på onsdagen mellan 400 poliser och strejkande metallarbetare framför entrén till Siemensbolagets fabrik i München.

Grupper på sammanlagt ett hundratal strejkande började gå handgripligt till väga mot en del arbetsvilliga, bland dem många kvinnor, som var på väg in till fabriken, och polisen måste ingripa. De cirka 200 poliser som till att börja med försökte hålla vägen fri för de arbetsvilliga lyckades inte bemästra situationen utan maste begära förstärkning. Ytterligare 200 poliser sattes in vilka bildade kedja framför fabriksentrén. De strejkande gick gång på gång till attack mot polisen som slutligen måste ta till batongerna för att få bukt med dem.

Arbetsgivarna och strejkledningen skall på onsdagen enligt Reuter ta ställning till ett nytt kompromissförslag i lönefrågan som har framlagts av bayerske arbetsministern dr Oechsle.

Vad detta förslag i detalj går ut på är inte känt, men det säges erbjuda metallarbetarna en ökning av timlönen med 10 pfennig.

Europaarméns öde avgörs i dag Spänning inför Adenauers svar

BRYSSEL (TT)

På torsdagsmorgonen inleds i Bryssel den betydelsefulla konferens mellan de sex EDC-ländernas utrikesministrar, där man väntar att hela den europeiska försvarsgemenskapens öde skall avgöras. Franske konseljpresidenten Mendes-France har framlagt en rad ändringsförslag till den ursprungliga fördragstexten i hopp om att på detta sätt göra nationalförsamlingen mer benägen att ratificera fördraget. Intensiv diplomatisk aktivitet har föregått konferensen och skarp kritik har riktats mot de franska förslagen, som — trots att de inte officiellt publicerats — vållat stor oro i de länder, som redan ratificerat fördragstexten i dess ursprungliga form.

Det med spänning emotsedda sammanträffandet mellan franske konseljpresidenten Mendes-France och västtyske förbundskanslern Adenauer kvällen före brysselkonferensen kom aldrig till stånd. I det närmaste fullständig tystnad iakttogs både av franska och tyska talesmän beträffande anledningen till att samtalet inställts. Inte heller konferenssekretariatet har lämnat någon förklaring. Belgiske utrikesministern Paul-Henri Spaak, som agerat medlare mellan Adenauer och Mendes-France, uppsökte dem båda vid flera tillfällen under kvällens lopp.

Fransmännen hade ställt in sig på detta sammanträffande och önskade ett klarläggande samtal med Adenauer innan förhandlingarna inleds. Nu verkar det emellertid som om förbundskanslern inte var av samma mening utan hellre ser att Mendes-France lägger fram sina åsikter i närvaro av alla EDC-representanterna vid konferensbordet.

De verkliga skälen till hans avböjande inställning anses emellertid vara av två slag. Tillsammans med Italien och Benelux-staterna vill han nu tvinga fransmännen att bekänna kort beträffande deras hållning gentemot Sovjetunionen. Vidare vill Adenauer inte gå i spetsen för motståndarna mot de franska ändringsförslagen utan överlåter den uppgiften till Italien och Holland.

Adenauer har inte antytt någonting om sin ståndpunkt i beträffande Frankrikes ändringsförslag, men det är ingen hemlighet att man från tysk sida har speciellt svårt att förlika sig med tanken på att endast de i Tyskland stationerade franska styrkorna skall ingå i Europaarmén medan samtliga tyska förband skall inlemmas i den.

Omedelbart före sin avresa från Bonn på onsdagen mottog förbundskansler Adenauer ställföreträdande brittiske överkommissarien i Västtyskland, Allen. Allen lär härvid med eftertryck ha understrukit den brittiska ståndpunkten att någon fyrmaktskonferens — som Sovjetunionen föreslagit — inte bör äga rum förrän Frankrike har ratificerat europaarméfördaget.

Amerikas specielle europaambassadör David Bruce anlände till den belgiska huvudstaden på onsdagen, men amerikanska ambassaden förnekade att han kommit dit i egenskp av amerikansk observatör. "Vi håller oss utanför det här," hette det.

Mendes-France väljer Moskva i stället för Bonn?

En del av delegationerna — däribland den italienska — fruktar att Mendes-Frances plan inte syftar till att göra EDC-fördraget godtagbart för franska opinionen utan att den döljer ett försök att lancera en helt ny utrikespolitik.

Dessa delegater vill nu i första hand fråga Mendes-France om han och hans regering fortfarande står fast vid tanken på ett gemensamt europeiskt försvarssystem mot Sovjetunionen eller om han anser tiden vara inne för en omsvängning till samarbete med Moskva i stället för med Bonn.

INGEN TYCKER om Mendés-Frances' framlagda kompromissförslag om europaarmén och situationen inför den förestående brysselkonferensen är spänd till det yttersta. Härovan den franske regeringschefen i en lyckad karikatyr.

Avslöjad storabortör

NORRKÖPING. (TT)

En stor abortaffär har enligt Östergötlands Folkblad uppdagats i Söderköping, och sedan några dagar sitter en man från staden anhållen. Han har enligt vad landsfogde Ringstedt upplyser erkänt ett tjugotal illegala aborter, begångna 1937—54.

Föll till döds mellan lastbil och släpvagn

JÖNKÖPING (TT).

En dödsolycka inträffade på onsdagskvällen i Jönköping, varvid 57-årige gårdskarlen vid restaurang Munken Olof Catoo omkom, då han med sin cykel råkade falla mellan en långtradares lastvagn och den efterföljande släpvagnen. Olyckan skedde, när långtradaren, som var från Västervik, skulle svänga från Västra Storgatan in på en sidogata. Catoo grep i förbifarten tag i släpvagnen för att söka stöd, varvid han miste balansen och fick släpvagnens båda hjul över sig.

Lasarettet i Skellefteå smittokälla för p-tyfus?

SKELLEFTEÅ. (TT)

Paratyfus har konstaterats bland personal vid lasarettet i Skellefteå, vilket föranlett hälsovårdsmyndigheterna att vidta snabba och genomgripande saneringsåtgärder. Sålunda har besöksförbud införts tills vidare, och intagning av nya patienter sker mycket restriktivt. Avdelning efter avdelning undersöks och desinficeras noggrant. Patienter och personal, som befunnits vara helt smittofria, flyttas undan för undan över till de helt sanerade avdelningarna.

Den ursprungliga smittokällan torde vara att söka på själva lasarettet. Ett av biträdena där har nämligen befunnits vara bacillbärare. Varifrån hon fått smittan är ännu inte utrett.

Paratyfus har även upptäckts vid en charkuterifabrik i Boliden. Det är en av arbetarna vid företaget som befunnits smittad. Denne har emellertid vårdats på Skellefteålasarettet och nyligen blivit utskriven därifrån.

Enligt vad förste provinsialläkaren dr S. Hemmingsson omtalar för TT tyder mycket på att han kan ha ådragit sig smittan under lasarettsvistelsen. Man får dock inte ta detta för alldeles givet, varför det också undersöks, om andra smittomöjligheter förelegat. Slakteriet har stängts, och hela personalen undersöks.

För sin del tror dr Hemmingsson, att det verkligen är den ursprungliga smittokällan, som man upptäckt på lasarettet. Man har gott hopp om att några nya fall inte skall inträffa.

Norsk ingenjör löser GÅTAN OM TEFATEN

OSLO (TT — NTB)

En civilingenjör Halvard Thorgersen och en kandidat Nils Skogen har vid Fysiska institutet på Norges tekniska högskola i Trondheim enligt Verdens gang sedan ett par år varit sysselsatta med en rad högeligen intressanta experiment, vid vilka de på fysikalisk väg lyckats åstadkomma något som i hög grad påminner om "flygande tefat" i miniatyr.

Under en studievistelse i Skottland upptäckte kandidat Skogen en del egendomliga högfrekvensfenomen, som han efter sin återkomst till Norge började studera mera ingående tillsammans med ingenjör Thorgersen, och nu har de kommit betydligt längre än vad man torde ha gjort på samma område i utlandet.

De båda forskarna har arbetat med glasbehållare med mycket lågt invändigt atmosfäriskt tryck och har utsatt luften i dessa behållare för ultrahögfrekventa svängningar på upp till 140 miljoner svängningar per sekund och med ett par tusen volts spänning. Därvid uppstod inne i behållarna ett slags blåsor med 3 à 4 centimeters diameter, vilka svävade fritt i luften och gjorde intryck av att bestå av gummi. Troligen koncentrerades joniserade molekyler på ett sådant sätt att de bildade liksom hinnor. Om man förde in glasstavar i behållarna och berörde blåsorna, uppförde de sig fortfarande som om deras höljen bestod av gummi. De hade varierande form, var ljusblå och svagt självlysande men försvann så snart högfrekvensbestrålningen upphörde.

Civilingenjör Thorgersen framhåller att man här kan vara mysteriet med de flygande tefaten på spåren, även om experimenten ingalunda förklarar en mängd andra fenomen, som omnämnts i vederhäftiga rapporter om tefaten. Thorgersen anser emellertid att tefaten kan stå i samband med en "interplanetarisk trafik", som igångsatts av varelser med mycket hög intelligensnivå.

Marocko:

Svarta gardet arresterade 40 lagkloka

FEZ (TT — Reuter).

"Sultanens svarta garde" vidtog på tisdagen en åtgärd utan motstycke i Marockos historia, när de gjorde en razzia i det helgade området i infödingskvarteren och arresterade 40 Ulemas (muhammedanska lagkloka).

Ulemas hade hållit sig dolda där sedan de undertecknat en skrivelse i vilken de krävde, att den landsflyktige exsultanen Sidi Mohammed Ben Jussef skulle komma tillbaka. 37 av Ulemas fördes genast till sultanens palats där de skall avvakta suitan Mouly Arafas beslut om deras vidare öden.

De återstående tre var alltför medtagna för att stå ut med resan, och fördes till sjukhus.

Gardet trängde in i Horm, den urgamla heliga platsen runt Mouly Ieriss-moskén, på sultanens order. Sultanen är både andligt och världsligt överhuvud i Marocko.

Poliserna slapp fängelsestraffet men blir avsatta

STOCKHOLM. (TT)

De tre extra poliskonstaplar som lämnade sina anställningar utan att begära avsked, har nu dömts för grovt tjänstefel till avsättning från sina befatningar i Stockholms stads polisdistrikt. Åklagaren hade yrkat fängelsestraff och avsättning samt att två av dem skulle avsättas även från sina nuvarande tjänster inom Kinna landsfiskalsdistrikt. Domen kommer att överklagas.

USA tar hem koreatrupperna

Fyra amerikanska divisioner skall dras bort från Korea inom de närmaste månaderna, meddelar försvarsdepartementet.

Dessa trupper skall sändas till andra områden där det förmodas att de kan tjäna Förenta Staternas intressen bättre.

Förenta Staterna har för närvarande sex divisioner i Korea — fem armédivisioner och första marinkårsdivisionen.

Fem i Volkswagen brändes till döds

Personbil exploderade under oljelastad lastbil

Fem personer, tre vuxna och två barn krossades och brändes till döds vid en fruktansvärd kollision på onsdagskvällen mellan en personbil och en långtradare på vägen mellan Uppsala och Gävle. Personbilen, en Volkswagen, körde med fruktansvärd fart in under långtradarens flak, varvid bensintanken exploderade och alla fem ljöt en fruktansvärd död i lågorna från den antända bensinen.

Olyckan inträffade i närheten av Dalboda i Vendel i en svag kurva med god sikt. Personbilen, en Volkswagen från Stockholm, som var på väg mot Uppsala, hade en motorcykel framför sig. Vid försök till omkörning upptäckte bilens förare en mötande långtradare, varför han ändrade sig, omedelbart sedan den första lastbilen passerat gjorde han ett nytt försök att köra om, varvid ytterligare en långtradare kom. Dennas förare sökte undvika kollision genom att föra över sin vagn på högra sidan av vägen. I sista minuten körde emellertid personbilen även över på denna sida.

Sammanstötningen blev fruktansvärt kraftig, då personbilen hade en fart av c:a 100 km/tim. och långtradaren körde med 55 à 60. Volkswagen kilades fast under lastbilen varvid bensintanken exploderade. Eld utbröt, som spred sig även till långtradaren, vilken var lastad med oljefat. Långtradarchaufförerna lyckades få ut två av personbilens passagerare, vilka dock redan var döda, först sedan brandkåren släckt elden i bilarna med skum, kunde man få fram de övriga tres förkolnade lik.

Vilka de omkomna är har ännu ej kunnat konstateras.

Tumba-Tarzan och hans hustru sökes i Norge

STOCKHOLM (TT).

Vissa rykten att Tumba-Tarzan, 28-årige Rolf Johansson, och hans hustru Alice skulle ha tagit sig över gränsen till Norge har man litet svårt att tro på, säger tumbapolisen. Turister har för någon dag sedan sett ett mystiskt par på väg mot norska gränsen i Dalarna, och polisen har hört vederbörande. Vid närmare påseende säger sig vittnena emellertid inte vara säkra på att det verkligen var de efterspanade.

Visserligen kommer man ju över gränsen till Norge utan pass och där är gott om svenska turister, men det torde vara svårt att leva där utan att förr eller senare bli upptäckt.

SOVJET söker ånyo torpedera Europaarmén

BERLIN (TT—DPA)

Sovjet-regeringen kommer att göra ett nytt försök att torpedera förhandlingarna om EDC-fördraget, antyddes det på onsdagskvällen i sovjetkretsar i Berlin. Några närmare detaljer lämnades inte.

Sannolikt kommer tysklandsfrågan att härvid spela en avgörande roll. Den franska regeringen torde någon av de närmaste dagarna få veta att omfattande skyddsåtgärder skall vidtas i Östtyskland om EDC-fördraget går igenom.

Motivet för dylika åtgärder skulle vara att skapa trygghet mot revanschpolitikerna i Västtyskland. För att påverka Frankrike i dess beslut kommer man från sovjetryskt håll att med ännu större skärpa än tidigare hänvisa till hotet från den tyska militarismen.

De kommande veckorna anses på ryskt håll bli avgörande för den politiska utvecklingen i Tyskland. Frankrike torde direkt eller indirekt underrättas om att en ratificering av EDC-fördraget enligt rysk uppfattning skulle äventyra freden i Europa på det allvarligaste.

Prejudikat i HD:

Ej straffbart signera annan konstnärs verk

STOCKHOLM (TT)

Högsta domstolen har enhälligt fastställt hovrättens och Göteborgs rådhusrätts dom att ogilla allmänne åklagarens talan om ansvar för osant intygande i ett fall, där en norsk konstnär på två av honom här i landet köpta oljemålningar målat över signaturerna och i stället anbragt sin egen signatur på dem.

Rådhusrätten fann att förfarandet inte kunde betraktas som signaturförfalskning, och ej heller i övrigt ansågs svaranden ha gjort sig skyldig till någon åtgärd, som kunde medföra ansvar. Målet har av RÅ underställts högsta domstolens prövning för att få ett prejudikat.

Tidvis regn

Landdistrikt: Måttlig vind mellan syd och sydost. Övervägande mulet och regn tidvis. Oförändrad temperatur.

Allmänna utsikter för fredagen: Vind mellan syd och ost. Tämligen ostadigt väder. I huvudsak oförändrad temperatur.

Sjödistrikt: God till frisk lokalt styv bris mellan sydost och syd. Måttlig sikt, regn tidvis, möjligen lokal tjocka.

Laholms Tidning

Smedjegatan, Laholm

Redaktör: GUSTAF BERTLAND

Dagligt nyhets- och annonsorgan för Laholms stad och södra Halland, Markaryd samt angränsande delar av sydvästra Småland och nordvästra Skåne.

Telefoner:
Redaktionen 300
Redaktör G. Bertlands bostad 199
Expeditionen och annonskontoret 299
Annonschef Axel Larssons bostad anknytning 299

Annonspriser:
Före text 28 öre pr mm.
Textsida 30 „ „ „
Särsk. begärd placering å textsida 32 öre pr mm.
PRISFÖRHÖJNING debiteras med 30 procent för annonser beordrade med petitstil.
Önskas hyra, platssökande och borttappat 25 öre pr mm.
Förlovnings-, lysnings-, vigsel- o. födelseannonser 7:— kronor.
Annonser placeras ej på första sidan.
För hänvisning till och svars emottagande debiteras 1:—.
10 procents förhöjning lördagar och dag före helgdag.

Prenumerationspris:
Halvår 16:50, kvartal 8:75, månad 3:25.

Laholms stads folkskolor

Höstterminen börjar onsdagen den 25 augusti med upprop kl. 10.00.

För samtliga elever i klass 7 förrättas upprop i Nyby skola.

Överläraren.

Hishult

Skördemaskinsdelar, såsom Knivblad, Fingrar, Fingerstål, Fingerbultar, Knivhuvud och Vevstakstrå m. m. Skördegarn. Harvdelar, såsom Kultivator- och Fjäderharvspinnar, Spetsar m. m. Slättharvspinnar.

WILH. AGARDT.

Till salu

David Brown traktor

av årets modell, körd 25 timmar, säljes event. byte till reducerat pris.

BIL-KNUTSSON
Ängelholm. Tel. 136 00
efter kl. 18 tel. 121 85.

Chevrolet -47

i verkligt prima skick, garmätarställning, säljes eller bytes. Tel. 708 Laholm.

rätt adress för goda *Glasögon*

Glasögonhuset
Stora Torg Halmstad

Ämnar Ni bygga

eller reparera Eder fastighet då finner Ni hos oss alla slags byggnadsmateriel.

CARL LARSSONS Eftr.
Larsson & Berkman.
Tel. 38. 191 o. 781 - Laholm.

Fyller någon år

I Er vänkrets eller har någon annan en högtidsdag? Skriv då några personliga rader om honom eller henne och sänd dem till Laholms Tidning. Ni kan kan också lämna uppgifterna per telefon.

Hästlotteriet 1954.

Lottpris Kr. 2.10

DRAGNING I FALKENBERG DEN 28 OKT. 1954

Lotter försäljas på Laholms Tidning

HÖGSTA VINSTEN: ett premierat ardennersto.

ÖVRIGA VINSTER: föl med härstamning samt dessutom ett stort antal presentkort à 100—10 kr., vilka berättiga till inköp av varor efter vinnarens eget val hos ett flertal av länets affärer, uppräknade å presentkorten.

Ivar Ljungbergs Rörledningsfirma

Tel. 169 LAHOLM Tel. 169

Utför alla slags

VÄRME, VATTEN- och SANITÄRA INSTALLATIONER
OLJEBRÄNNARE
av olika fabrikat försäljes och monteras.

JÄRNSKROT,

nickelskrot, kasserade bilbatterier, textilavfall, pappersavfall, tomflaskor, tomfat och metallskrot av alla slag köpes till högsta dagspris.

Vattentunnor, räls, smidbart järn, järntråd till stängsel och korgtillverkning samt mattrasor säljas.

S. ARONSSON, SKROTAFFÄR.
Hamnupplaget.
HALMSTAD Tel. Växel 18140.

LT

DEN 29 AUGUSTI

Rättvisa åt alla, orätt åt ingen

Det valprogram, som landsbygdspartiet bondeförbundet offentliggjort och som publicerades i går i Laholms Tidning är inte alls något märkvärdigt aktstycke. Tvärtom återkommer de flesta av partiets krav från tidigare valrörelser. Men just detta är dess styrka. Bondeförbundet har satt som mål för sin politiska verksamhet att slå vakt om de eftersatta folkgruppernas intressen. Att dessa i hög grad återfinnes på landsbygden är ingen hemlighet. Visst har det ekonomiska uppsvinget satt sin prägel även på landsbygden. De goda skogskonjunkturerna för några år sedan gav skogsbygdernas människor — dessa som tidigare hade det allra sämst — tillfälle till en välbehövlig upprustning. I dag finns det både värmeledning samt vatten och avlopp i många skogsbygdshem, och dessa människor har även förmått bryta sin tidigare isolering genom anskaffandet av moderna transportmedel. Samma synpunkter kan anföras ifråga om jordbruket. Relativt tillfredsställande — och i vissa fall mycket goda — priser på jordbruksprodukterna har gett jordbrukarna chansen dels att betala arbetskraften någorlunda i relation med andra näringar och dels företa en oundgängligen nödvändig rationalisering och mekanisering, som ger det svenska jordbruket möjligheter att konkurrera med den internationella marknaden och tillhandahålla kvalitetsprodukter på livsmedelsområdet.

Denna ekonomiska sanering måste emellertid följas av en likartad politik på andra områden. Kulturlivet i glesbygderna behöver ett kraftfullt stöd för att inte halka efter i utvecklingen. Detsamma kan sägas om socialpolitiken. Den stora åderlåtningen på människor i glesbygderna ställer såväl kultur- som socialarbetet där inför problem, som dessbättre tätorterna inte behöver dras med. Bondeförbundet har genom den intima kontakten med glesbygderna haft ögonen öppna för dessa. Partiet har tagit upp dem i sin politik för att därigenom åstadkomma positiva resultat. Åtskilligt har förbättrats och svåra missförhållanden rättas till, men det återstår alltjämt mycket att göra innan den samhällsbalans mellan glesbygd och tätort, som bondeförbundet eftersträvar, har uppnåtts såväl ekonomiskt, socialt som kulturellt.

Delfrågor i detta stora komplex kan lösryckas och visas upp som åskådningsmaterial. Det i hög grad orättvisa dyrortssystemet har alltid varit en nagel i ögat på bondeförbundet. Partiet har fört en seg och envis kamp för dess likvidering. Den största framgången uppnåddes faktiskt sedan koalitionsregeringen kom till, då "lägsta" dyrorten flyttades upp i nästa "lägsta". Det är emellertid glädjande att konstatera, att bondeförbundet inte tänker stanna där. I valprogrammet heter det, att den i fjol beslutade ändringen var ett steg i rätt riktning, men då systemet är ett hinder för landsbygdens ekonomiska utveckling måste det helt avskaffas. Det är ett klart besked, som alla medborgare i de s. k. "billiga orterna" måste hälsa med tillfredsställelse. Det finns nämligen inte längre någon reell skillnad mellan olika platser i landet. "Billigt" bor och lever man endast, om anspråken är billiga. Det är därför en skriande orättvisa att dessa människor skall hjälpa till och betala kostnaderna för dem, som har de större förmånerna och därigenom råkat få "dyrare" bosättningsort. Om medborgarna i [illegible] och [illegible] skulle ha tillgång till spårvagn var femte minut, gatubelysning, läkare och bio i nästa kvarter, så var säker om att levnadskostnaderna skulle bli lika höga och mer därtill. Det är dessa väsentliga skillnader i levnadsstandard som dyrortssystemet premierat och bidragit till att göra än större.

Många andra påtagliga och praktiska exempel på bondeförbundets utjämnande politik skulle kunna anföras. Det är därför inte för mycket sagt, att bondeförbundet vill rättvisa åt alla och orätt åt ingen. Talet om att partiets politik är ensidigt inriktad håller heller inte streck. Samförståndspolitiken gynnar inte endast landsbygdsintressena, det vittnar bl. a. partiets insatser under trettiotalets arbetslöshetskris mycket väl om. Såväl näringslivet som arbetstagarna i stort drar nytta av en positiv politik sådan som den bondeförbundet för sedan ett tjugotal år tillbaka.

Slutligen säger valprogrammet klart och tydligt ,att bondeförbundet eftersträvar en varaktig skattesänkning. Alltså inte endast en skattesänkning i valpropagandan, som inte har rejält underlag, utan en genom sparsamhet med statens utgifter i förening med en fortsatt produktionsökning möjlig minskning av den enskildes tribut till samhällsutgifterna.

Det valprogram bondeförbundet går till val på är ett realistiskt program, som steg för steg kan förverkligas om partiet får ett kraftfullt stöd därför.

LAHOLM

Rödakorsmöte i Mellbystrand.

Södra kretsen av hallandsdistriktet av Svenska Röda Korset hade på onsdagen ordförandemöte på Lagalundskolonien i Mellbystrand under ordförandeskap av distriktets v. ordf. fru Dagmar Olov-Nilsson. Mötesdeltagarna visades kring på Lagalund som genomgått betydande om- och tillbyggnader under det senaste året vilka kunnat genomföras tack vare bidrag från de olika kretsarna. Intresserade hade också kommit från de nordliga delarna av länet. Vidare hade två representanter från överstyrelsen infunnit sig och bistod mötet med råd och anvisningar för det fortsatta arbetet. Bl. a. betonades att man bör söka öka medlemskadrerna än mera för att få möjlighet att hjälpa i ännu större utsträckning än hittills. Deltagarna bjöds på kaffe av kolonien avslutningsvis.

För saftning o. syltning

Konserverings- och ångkokningsapparater samt syltkittlar hos

AB LAHOLMS JÄRNHANDEL
Tel. 134 o. 204

Glasögon

i rikhaltig sortering.

Recept expedieras.

Alfr. Lindströms Eftr.
Sven Carlsson.
UR — OPTIK
Laholm.

Håess 261:a livdjursauktion

hölls under gårdagen på slakteriet. Auktionssumman uppgick till 150.090 kr. Det såldes 6 st. lamm till ett medelpris av 140 kr. Hälsokontrollerade gyltor såldes sedan föregående auktion och under gårdagen till ett medelpris av 440 kr. En hälsokontrollerad galt såldes till 300 kr. En ej hälsokontrollerad galt såldes för 190 kr. Icke hälsokontrollerade gyltor såldes till ett medelpris av 405 kr. 4 st. ston: högst 1.570 kr., lägst 1.160 kr., medelpris 1.455 kr. 1 hingstföl 560 kr.

I den kontrollerade avdelningen såldes en låglandsko för 1.370 kr., 8 st. låglandskvigor högst 1.460 kr., lägst 1.200, medelpris 1.320 kr. En låglandskvigkalv såldes för 210 kr. 7 st. SRB-kvigor: högst 1.380 kr., lägst 1.000 kr., medelpris 1.140 kr. En låglandstjur såldes för 1.010 kr., en låglandstjurkalv för 320 kr., en SRB-tjur för 1.100 kr., 31 st. tbc- o. kastningsfria kor: högst 1.410 kr., lägst 700 kr., medelpris 1.120 kr. 49 st. kvigor: högst 1.360 kr., lägst 750 kr., medelpris 1.040 kr.

PHILIPS RADIO

känd för sitt goda ljud

Säljes hos
Gustav Nilsson Radio
Laholm Tel. 167.
Reparationer alla märken

Laholmsortens SLKF

har haft månadsmöte på Snapparps Herrgårdspensionat under ordf.-skap av fru Ragnhild Svensson. Det förestående valarbetet diskuterades livligt, och vidare resonerade avdelningen om bildandet av en målsmannaförening inom lands kommunen. I princip enades man om att en sådan förening borde komma till stånd, men avdelningen bordlade frågan till nästa sammanträde, som hålles den 26 oktober i Lagagården. Till värdinnor utsågs fruarna Elvi Christoffersson och Karin Gunnarsson, Kärragård.

Svetsare död vid brand i silo.

Vid en häftig brand, som på onsdagen bröt ut vid Hälsingborgs konstgödnings- och foderämnes AB:s 30 m. höga silomagasin vid norra hamnen i Hälsingborg omkom 58-årige plåtslagaren Erik Persson.

Han höll tillsammans med två kamrater på med svetsningsarbete i byggnadens tredje våning när branden bröt ut. Kamraterna räddade sig genom reservutgången över taket, men Persson har av allt att döma irrat omkring i silon utan att ha hittat utgången.

ÄR BRITTISKA OFFICERARNA LÄNGRE ÄN DE MENIGA?

Den engelska staden Bolton resp. stadens myndigheter vägrar erkänna att brittiska officerare har rätt till mera luft resp. är längre än underofficerarna som likaså anses längre än de meniga soldaterna. Enligt försvarsdepartementets föreskrifter måste sovrummen och dagrummen för meniga ha 2.25 meter i höjd, medan underbefälets rum skall ha 2,33 meter och officerarnas 2,40. Nu byggs både bostadshus och förläggningar för brittiska soldater i Bolton. Stadens myndigheter förbjöd emellertid att något av rummen får mindre höjd än vad som föreskrives av stadens hälsovårdsstadgar, d. v. s. 2,40 meter. Försvarsdepartementet vägrar efterkomma stadens föreskrifter. Varpå stadens myndigheter förbjöd färdigställandet av kasernerna och bostadshusen för arméns räkning.

Familjeryheter

FÖDELSEDAGAR

60 år

fyller den 20 augusti fröken Karin Bengtsson, Kristinegård Trönninge. Hon är född på det ställe där hon fortfarande bor och har gjort sig känd i sin hemort som en duktig och kunnig kvinna, då inte minst vid vävstolen.

60 år

fyller i morgon fru Ruth Hansson, maka till lantbr. Karl Hansson, Restad, Laholm.

LAHOLMS KEMISKA

VINGESGATAN
Tel. 732 Laholm
Postgiro 37 48 24

Välgjort arbete — humana priser.

50 år

fyller i dag bagaremästare Arnold Ohlsson, Hishult.

Jubilaren är född i Rögle i Skåne. Hans föräldrar flyttade emellertid till Norra Långhultsbygget i Hishult, där de inköpte ett lantbruk. Jubilaren bosatte sig senare i Hishults samhälle, där han och hans maka innehar ett kafé och konditori. Med skicklighet och kunnighet har han med hjälp av sin hustru arbetat upp rörelsen till ett av gästerna omtyckt ställe. Personligen är han trevlig och sympatisk.

*

Genom ett beklagligt misstag blev hr Arnold Ohlssons namn förvanskat i gårdagens tidning och vi vill därför nu korrekt återge födelsedagsnotisen.

HYLLNINGAR

— På sin 50-årsdag i måndags blev fru Hildur Andersson, Sjöängen, Markaryd hjärtligt hyllad av barn, släktingar och vänner. Den första gratulanten var dottern som överlämnade en minnesgåva. Även de närmaste grannarna uppvaktade med en minnesgåva. Fabrikör Ragnar Ågren överlämnade från sitt företag en större penningsumma, presenter och blommor. Släktkretsen i Boalt, Visseltofta överlämnade en penninggåva, textad adress och blommor och vid överlämnandet hölls tal av fru Bertha Olsson, Boalt. Skolkamraterna i Markaryd och Timsfors gratulerade med en minnesgåva och Markaryds kooperativa kvinnogille överlämnade en Rosenthalskål genom fruarna Mimmi Svensson och Ester Eriksson. Många enskilda bringade jubilaren sina hyllningar genom att överlämna minnesgåvor, blomsteruppsatser eller genom telegrafiska lyckönskningar.

BRÖLLOP

— I Hinneryds prästgård har sammanvigts hemmansäg. Edvin Kristiansson, Groeryd, Hinneryd, och fröken Lilly Karlsson, Ekön Västregård, dotter till f. hemmansägaren Gotthard Karlsson och hans maka, född Larsson, Kyrkbyn, Hinneryd.

Biograferna

CENTRUM LAHOLM TEL. 10

Torsdag — lörd. kl. 8. sönd. 6 o. 8. Bbilj. kl. 6.

JAG SJUNGER FÖR DIG
med Mario Lanza, Doretta Morrow o. James Whitmore.
"En publiksuccé".

En värnpliktig stegade en dag under skördetiden in till kompanichefen och begärde en veckas permission för att åka hem och sköta sitt gods.

— Det får vi väl försöka ordna, svarade kaptenen, men jag måste ju erkänna, att jag är en smula överraskad, för jag visste verkligen inte, att Olsson hade ett gods.

— Joo då, menade Olsson, men som han inte var någon van lögnare, så rodnade han så märkbart, att kompanichefen märkte det.

— Hur är det egentligen, Olsson! röt kaptenen, var någonstans ligger det där godset?

— Ja — äh — jo — på järnvägen, kapten!

TILL IDROTTSSEKRETERARNA

På förekommen anledning vill vi poängtera, att Laholms Tidning gärna inför samtliga laguppställningar för fotbollslagen vare sig dessa spela hemma eller borta. Men dessa uppställningar måste vara oss tillhanda senast torsdag kväll och böra insändas skriftligen.

IDROTTSRED.

Polskan vill nu fritaga Bernh. Nilsson

TEKLA NILSSONS MAKE SKULLE MÖRDAS MED ETT GEVÄR.

När morddramat i Virshult den 27—28 augusti handläggs inför Södra Hallands Domsaga i Halmstad, får huvudförhandlingen tydligen en mycket sensationell karaktär. Polskan Ewa Mielniczec, som erkänt att hon tillsammans med den mördades svåger, Bernhard Nilsson, förövat mordet, tänker nämligen ändra sina uppgifter och berätta att hon ensam utförde mordgärningen.

Vid tre eller fyra olika tillfällen har polskan enl. HD redan nu ändrat attityd, vad det gäller Bernhard Nilssons medverkan. De första uppgifterna kom under hand vid ett samtal med polissystern. Då sade polskan att "Bernhard skulle bli fri och hon skulle lämna sådana uppgifter att Bernhard fick komma hem".

Vid polisförhör och vid vallning på brottsplatsen lämnade hon samma ändring av hennes tidigare så fasta uppgifter.

Mot polskans nya uppgifter får man ställa det faktum att undersökningsledaren, landsfogde N. L. Eklund på onsdagen lämnade in åtalsansökan till häradsrätten.

Däri yrkades ansvar på både polskan och Bernhard Nilsson för att "De häktade har den 29 juli 1954 efter gemensam överenskommelse i uppsåt att döda med berått mod tillsammans berövat fru Tekla Nilsson livet."

I undersökningsprotokollet omtalas, att polskan sagt att hon och Bernhard Nilsson flera gånger diskuterat att dränka Tekla Nilsson i brunnen på gården. Polskan påstår sig emellertid ha varit rädd att utföra mordgärningen utomhus med tanke på att hon kunde bli sedd.

Ett gevär, som bröderna gemensamt inköpt, säger polskan att hon och Bernhard planerat att använda för att röja Karl Nilsson ur vägen så att polskan och Bernhard Nilsson skulle bli ensamma härskare på brödernas gård, Viedalen. De hade inte "vågat sig på Karl med bara händerna, för han var stark som en björn", säger polskan.

Vid de polisförhör, som blev en naturlig följd av polskans uppgifter inför polissystern, vidhöll hon sina uppgifter om att hon ensam utfört mordgärningen. Samma dag vallades både hon och Bernhard Nilsson på mordplatsen. Detta var den 10 augusti, då gav hon vid två olika tillfällen två olika versioner av händelseförloppet.

Strypte och slog själv.

Vid förhören uppgav polskan att hon tillsammans med Bernhard Nilsson gått ut i skogen vid 9.30-tiden — han för att hugga ved och hon för att plocka bär. I skogen hade hon emellertid lämnat Bernhard och i stället gått tillbaka till gården. Där hade hon gått in i köket hos fru Tekla Nilsson, som just då var i färd med att kamma sig. Polskan hade bett fru Nilsson koka kaffe tills Bernhard kom tillbaka.

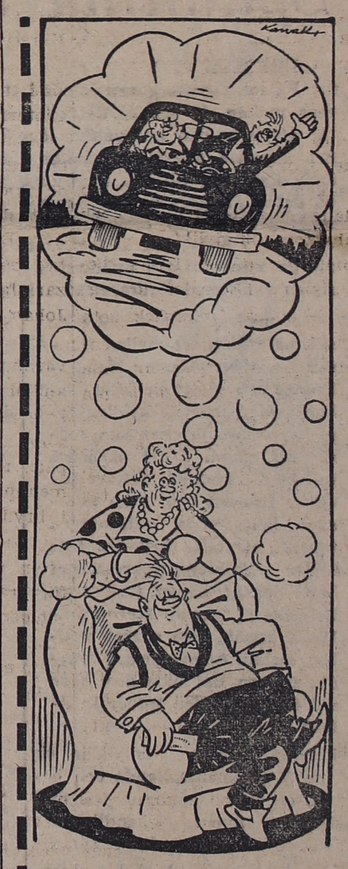
Då fru Nilsson tog fram kaffekvarnen plockade polskan snabbt fram ett cykelnät, som låg under bordet (vid ett annat tillfälle säger hon att hon hade det med sig in) och lade det kring halsen på mordoffret. Hon drog till, böjde sig ned och fick tag i ett vedträ, som hon använde som tillhygge vid slagen i fru Nilssons huvud.

Tar tillbaka uppgifterna.

Redan vid vallningen samma dag ändrar hon emellertid sina uppgifter och påstår då åter att Bernhard Nilsson varit med vid mordgärningen.

På en annan plats i förundersökningsprotokollet säger polskan att hon tycker synd om Bernhard för att han är så gammal. Hon vill inte att han skall få livstids fängelse. Polisens fråga hur hon kan veta att straffet blir så långvarigt bemöter hon med att påstå att Bernhard Nilsson tidigare sagt till henne att "Vi måste slå ihjäl henne riktigt, annars kommer hon på lasarett, och klarar hon livet och berättar vad som hänt får vi livstids fängelse båda två".

Polskan säger sig nu ha en enda önskan: att snarast möjligt få lämna Sverige och bege sig hem till Polen.

BIL-drömmen kan slå in!

VINN
1 Volvo, 1 Saab

eller t. ex. en tavla av X:et, en skulptur av Stig Blomberg, Prins Wilhelms urvalsböcker med tillägnan, Inga Tidblads käraste böcker o. s. v.

7.499 fina vinster

vinstvärde: 112.506 kr.

PUBLICISTKLUBBENS LOTTERI

Från Publicistklubbens lotteri, Rosenbad 2, 1 tr., Stockholm C, rekvireras mot postförskott ..... st. lotter à 3 kr. + porto och 25 öre till dragningslista.

.. .. namnet textat

.. .. bostad

.. .. postadress

Besök i en traditionsrik hallandsgård

med anor från 1600-talet

Det doftade och ångade så ljuvligt av klöverhö då vi en dag för någon tid sedan nalkades framlidne naturvårdaren, fornminnessamlaren och nämndemannen Johan Bengtssons gård Råmebo i Enslövs socken. Den gamla traditionsrika gården låg inbäddad i en ljuvlig högsommargrönska. Här i denna förtrollande idyll växte cypresserna granliknande och jättehöga och Rhododendronbuskarna trivdes över måttan. Här kunde man även få se "Jungfru Marie piskeris", en relikväxt Betula nana och ävenså andra sällsynta växter. Vi hälsades varmt välkomna av nämndemannens syster, fröken Justina Bengtsson som gästvänligt emottog oss och lät oss beskåda sina muséiesamlingar, där nästan allt tänkbart fanns att se, från gamla vargagarn, näverlurar, smör-kärnor och byttor, pannkakeaskar, åderlåtningsskrin, gamla halsschaletter, till de verkliga släktklenoderna, väggbonaderna eller de s. k. "Gyltigemålningarna" av Johannes Nilsson, arvegods kommit från Gyltige. Även kunde man också få se ett par små, små nötta och bötta träskor, som en gång tillhört och använts av Johan Bengtsson då han var en helt liten parvel. I andanom kunde man se en liten parvel springa omkring i två små träskor, vilken i sinom tid växte upp till en man, som inte skydde varken möda eller besvär när det gällde att bevara och tillvarataga förfädernas arv för att ge senare generationer en inblick i hur man levde och hade det förut i Halland. För detta sitt bevarande av gammal tradition och sinne för kulturhistoriska värden, är hans minne värt all heder och aktning. — Inte minst sevärd är loftstugan med dess inbyggda sängalkover, och i denna stuga får man verkligen en god inblick i hur förna tiders hallänningar hade det i sina hem. På hyllorna, som voro klädda i munkabältevävnader trängdes alla slags husgerådssaker och på golvet stodo uppradade smörstånnor och mjölkabyttor och dylikt.

Naturligtvis måste vi även bese Bengtsson skötebarn, lövängen där kreaturen inte fick beta och gräset inte slås och där det var helgerån att bryta en enda blomma. Just nu var lövängen fylld av "slåttergubbar" och av blommande och doftande nattvioler. Lövängen var kantad av stora hasselbuskar. — Då vi åter kom upp till gården bjöd fröken Bengtsson på kaffe i matrummet, som var möblerat i blå allmogemöbler dekorerade i blommotiv. Under tiden berättade fröken Bengtsson för oss att hon och hennes syskon ganska tidigt fick inplantat i sig att värna och vårda de, till stor del ärvda släktföremålen. Detta påbud hade gått som en budkavle från gångna tider, och följt släkten genom tider och sekler, och på detta sätt har saker och ting samlats från generation till generation och blivit tt sevärt museum till sist.

Den äldst kända brukaren av en gamla fädernegården var ronoåboen Nils Jönsson och hans ustru Ingierd Svensdotter. Deras son Bengt Nilsson var född 1735 i Råmebo och död därstädes 1809. Dennes son Anders engtsson föddes i Råmebo 1768 ch dog där. Han gifte sig i Nygget, Breared, där han blev yrkohem-åbo tills han vid 80 års lder, återbördades tillsammans ed sin son Jöns Andersson född 802, till barndomshemmet i åmebo. Jöns son, nämndemanen Bengt Jönsson född 1839, övertog gården efter sin fader och som i sin tur överlämnade den gamla släktgården till sina barn, Johan och Justina Bengtsson. Nämndemansgården i Råmebo är alltså en gammal hallandsgård med anor från 1600-talet. Det blir något av tragik när den sista ättlingen i en släktkedja, som bebott samma ställe i flera hundra år, skall lämna detsamma, enär inga arvingar finnes att fortsätta i fädernas spår.

Syskonen Bengtsson härstammar även från Karl XII:s livdragon, sedermera kronobonden Johan Sjöberg i Vinnalts Erlandsgård, och Ingeborg Nilsdotter från Bösilt nr 1, Breared. Barnbarns barn till denne karolin och hans hustru var nämndemannen Johan Bengtssons farmor, Pernilla Larsdotter född i Vinnalt 1809. Hon berättade för sina barnbarn att hennes farmors far, då han kom från kriget och jämte sin maka Ingeborg Nilsdotter skulle övertaga gården i Vinnalt, "Erland Svenssons gård" nr 2 — så gingo de upp på ugnen för att lägga sig där, som brukligt var för färdemän. Därvid tog Ingeborg först av sig kjolen och sen kjortellomman som var en påse och vilken bands som ett förkläde runt om livet innanför kjolen. I denna ficka eller lomma förvarade hon en del pengar — om det var Johan Sjöbergs sold som legoknekt eller det var på annat sätt samlade medel, förmäler inte historien. I vilket fall som helst torde det ha varit pengar som skulle användas för inköp av kreatur till gården.

Dessa båda makar fingo två döttrar, Kerstin (farmors farmor) gift med kronobonden Jöns Bengtsson i Vinnalt nr 2, född å Bohlet (Skerkered nr 3), samt Auida gift med glasbruksgesällen Balzar Jaquets, anställd vid Ettarps glasbruk, Enslövs socken, sedermera verkmästare vid Kosta glasbruk. Han återkom emellertid till Breared och blev frälseskogvaktare. De båda systrarna Kerstin och Auida firade sitt bröllop samtidigt i juni 1757 och släkttraditionen förtäljer att när gästerna på bröllopet druckit brudparens skål med välgångsönskningar för de båda brudparen så kastades glasen omedelbart mot dörren och krossades. Fröken Bengtssons farmor Pernilla har berättat en historia om Balzar Jaquets vilken återgetts av Johan B.:

En vår blev det mycket tidigt varmt och soligt — lärkan hade anlänt och lät höra sina drillar i de halländska bygderna. Balzar som ägde en varm vargskinnspäls, trodde att våren var kommen på allvar och som han var i bryderi för pengar sålde han sin sköna vargskinnspäls. Strax efter blev det mycket kallt på förvåren ända tills göken anlänt och började gala. Då sade Jaquets: "Den lärken, den lärken lurte mej, men tacka vill jag göken".

Ja — nog är Råmebo en traditionsmättad gård där minnen från fäder och förfäder hopats och samlats till ett museum genom tiderna och där varje sak talar sitt tysta språk om förgången tid. Varganätet påminner om skallgång och vargjakter under iskalla, snöiga vintrar då vargarna sprang omkring och uppgav sina ylande tjut om husknutarna. De gamla husgerådssakerna minner om ett tidsödande och idogt arbete med smörkärning, ystning och mycket annat hushållsarbete då allt skulle tillredas i hemmen. Man kan tänka sig vilken festprägel storstugan fick under helgerna då de gamla bonaderna fästes upp runt om i stugan, och alla bunkar och krus skurades blanka och fina och stuggolvet nyskurat och bestrött med fin sand och hackat enris. Då man sedan på kvällen tände de hemstöpta talgljusen som brunno och flämtade och gav återsken från kopparpannor och tennfat — ja, då var det fest i stugan.

Men tiden ilar iväg och det blir tid att bryta upp från kaffebordet och vi tackar på det allra hjärtligaste fröken Bengtsson för visad välvilja. — Tackar och tar avsked och önskar redan att snart få komma tillbaka och hälsa på igen.

Hildur Wickström.

Utanför undantagsstugan i Råmebo, Johan Bengtson håller en näverlur i händerna. Hans syster är damen som vänder ansiktet mot läsaren. Den andra damen, som också håller en kopparspann i handen är artikelförfattarinnan.

Omdömeslös framfart genom kurvor kostade förra året 60 människor livet. I kurvor (och även på backkrön) gäller det att köra med huvudet och inte med fötterna.

Med sydhalländska SLU-are i Norge

Dagarna 14—21 juli 1954 kommer väl för de sydhalländska S. L. U:are, som åkte med buss till Norge, att framstå som det stora äventyrets tid. Det var då som vi åkte genom alla de olika landskapstyperna i Norge, bekantade oss med norske "gutter o. jänter", campade i bästa vildmarksstil ute i skogarna m. m.

Vädret var det vanliga hemma i Halland, d. v. s. regn, när vi den 14 i arla morgonväkten stuvades in i bussen. Gösta satt vid ratten och färdledarskapet i övrigt skötte Sten. Båda herrarna äro välkända från tidigare utflykter. Humöret var det inget fel på, och snart sjöngs det allsång så att bussrutorna skallrade.

Uppe i Bohuslän hade vädret bättrat sej betydligt, och när vi anlände till tullstationen i Holtet, så var det riktigt vackert. Utan något som helst trassel kommo vi genom gränsbommen, och Gösta vred över ratten åt höger.

Nyfikna tittade vi ut genom fönstren och vinkade glatt åt alla mötande, mest förstås åt "pene norske jänter". Fredrikstens fästning, välkänd från vår historia, ägnade vi en bra halvtimma åt. En flera meter hög minnessten är rest på platsen, där Karl XII stupade. Första natten på utländsk botten tillbringade vi nära det lilla samhället Mysen. Tälten restes i en tallskog, och med friskt humör angrepo vi matsäckarna. Livat värre var det när vi gjorde upp en brasa på diverse pappersavfall och dansade en munter långdans runt densamma.

Sömnen var god, och efter frukost i det fria var det tid att riva tälten, packa och åka vidare. I Klöfta hade Sten en bekant, som vi hälsade på. Trots att vi döko upp utan någon som helst förvarning, blev det ändå stora famnen. Bekantingen hette Hans Asper, och är en framträdande styrelseledamot i BUF, SLU:s norska motsvarighet. Efter att ha sett oss omkring bjöds vi på kaffe och fick en gemytlig pratstund med hela familjen. Vi tackade med vanlig handskakning och med ett fyrfaldigt svenskt hurrarop, och med Aspers "Go tur" ringande i öronen, åkte vi vidare.

Det var meningen att vi skulle kört på östra sidan av sjön Mjösen, men därav blev intet. Våran buss var byggd för svenska och inte för norska vägar, och på grund härav kunde vi inte komma över en bro. Naturen på den västra sidan var dock så vacker, så vi förlorade nog inte på bytet.

Lillehammer är den kanske mest bekanta turistorten i hela Norge, och dit kommo vi framåt kvällskröken. Backen upp till tältplatsen var brant, "så in i Norden" tyckte chauffören, men väl uppkomna hade vi en underbar utsikt över staden, sjön Mjösao uppåt Gudbrandsdalen. Två av våra flickor lyckades att bli bekanta med ett par norska gutter uppe på tältplatsen, medan vi andra voro nere och gjorde stan osäker.

På morgonen ägnade vi först ett par timmar åt denna, med besök bl. a. i Maihaugen, ett friluftsmuseum med äldre byggnader fr. Gudbrandsdalen. Den s. k. "Dyringskongen", en cirka en och halv meter i diameter grov tallstam, särskilt fångade Stens intresse. "Såna trän finns det inte i Mästocka med omnejd", sa han, och tillade: "Gudskelov".

"Dalenes dahl", som norrmännen säger om Gudbrandsdalen, med det gröna vattnet i Lågen (floden), odlade stränder och sluttningar med ålderdomliga byggnader och längs upp skogsklädda bergssluttningar, var en upplevelse att åka igenom. Turister vimlade det av, varannan bil vi mötte var nog en svensk. Tyvärr var inte vädret det bästa, det regnade så att vi kunde inte gärna avlägsna oss alltför långt ifrån bussen. I Ringebu skulle dock några av oss trotsa regnet för att se på en gammal stavkyrka. Våra försök att gemensamt få lift misslyckades skamligen, men sedan vi skickat "Mirran" lite före oss gick det bättre. En gammal lastbil stannade inför så mycken kvinnlig fägring, och fortare än kvickt var lastbilsflaket fullt av grabbar. Åt "Mirran" överläts att vampa chauffören, det gjorde hon så bra, så att han körde ända fram till kyrkan enbart för vår skull.

Så lämnade vi Gudbrandsdalen i Otta och körde på en smalare väg in emot fjällvärlden. I vilande skogen, tätt intill en mäktig älv, slogo vi upp våra tält i bästa vildmarksstil. Håkan ägnade sig åt fiske i älven, och lyckades verkligen få upp en cirka 25 cm. lång fisk, varöver han var inte så lite stolt. Morgonen efter skulle Gösta fuska i samma yrke. Spö och rev fick han behålla, men draget gick all världens väg tillsammans med en best, som av hans beskrivningar att döma minst borde vara en haj!

Mer eller mindre artiga hälsningar pletade vi ner på vykort till vänner och bekanta, innan vi på Norges högsta landsväg åkte in i Jotunheimen.

Från Bäverdahl ledde en smal och med oräkneliga krökar försedd biväg upp till Juvashytta, 1840 meter över havet. Våran N 555 var alltför stor för den vägen, men vi vågade 13 norska kronor vardera för att åka med en mindre kärra dit upp. Motorn tjöt som ett reaplan, dalen låg allt lägre under oss, medan molnen svävade runt oss och till sist även under oss. 1 timma tog färden upp = 15 km. hastighet. Runt om oss lågo höga fjälltoppar, och Gittertinden och Galdhöpiggen på resp. 2454 och 2469 m. ö. h. syntes klart. Så nära himmelen hade ingen av deltagarna varit tidigare, och bl. a. Kurt tvivlade på att han nånsin kom närmare. I hyttan lånade vi ett par skidor och gav oss iväg till en glaciär i närheten för att åka skidor. Några mästare på dessa voro vi inte och flera rovor noteracles. För att inte släkt och vänner skulle tvivla på att vi verkligen den 17 juli hade åkt skidor, så plåtades denna för oss sydsvenskar så ovanliga tilldragelse. Ett präktigt snöbollskrig och brakmiddag i hyttan avslutade vistelsen här uppe.

Våran egen kärra klättrade allt högre, långt ovan trädgränsen. Snödrivor och glaciärer lågo tätt intill vägen, och kallt var det så att vi måste ha värmeledningen på. Och vägarna! Ibland voro de så smala, så att vi skulle säkert inte kunna möta ens en fotgängare. Vägräckena voro dåliga eller saknades helt och hållet, trots att bråddjup på ett par hundra meter ofta vidtog omedelbart intill vägkanten.

För att komma ner till Sognefjord måste vi i ett par timmar "köra slalom" nedför fjällsluttningarna. Krökarna voro ibland så tvära, så att bussen blev hängande fast på mitten. Gösta vred på ratten, växlade, bromsade, backade, o. s. v. så svetten lackade. Han såg lättad ut när vi kommo ner till bättre vägar, och det var nog inte fritt utan att även vi andades ut.

Nedanför en nätsan lodrätt bergvägg på 900 meters höjd slogo vi upp våra tält vid tio-tiden på lördagskvällen. Nån dansbana fanns inte på flera mils avstånd, varför t. o. m. Villiam fick stanna hemma.

"Regnet står som spö i backen hemma i Halland", rapporterade den som vågat tid och pengar på ett rikssamtal hem på söndagsmorgonen. Här uppe var det strålande solsken, varför regnet hemma inte la någon större sordin på söndagshumöret. I flera timmar följde vi Sognefjord, för att slutligen åka färja över densamma. Här var naturen mera sydländsk, t. o. m. sågo vi någon blodbok. Någon bondgård låg högt uppe på sluttningarna, hur i all världen folk kunde komma dit, översteg vår förmåga att begripa. Såvida man nu inte hade långa trappor uppför sluttningarna. Besvärligt för Marigt att få tag i nån mat var det, och först framåt kvällen lyckades det, men då åts det med besked!

Vi skulle åka neråt genom Hallingdalen, men för att komma dit måste vi ånyo upp på kalfjället på 1100 meters höjd. Vädret hade hela dan varit vackert, men när vi skulle slå upp tälten, så regnade det. Några logerade i bussen, och nån kröp in i en lada, men de flesta tog Gud i hågen och stannade i tälten.

"Hallingdalen är vacker, men Gudbrandsdalen var allt ett strå vassare", tyckte vi under resan genom densamma, under det att vi mellan regnskurarna kikade ut genom fönstren. Efter matrast i den lilla stan Hönefors kommo vi ut på en bred, hårdbelagd väg under en flera km. lång rakspräcka. Sån väg hade inte bussen rullat på sen hemma i Halland, och vi fingo under några minuter verkligen känna fartens tjusning.

I Sundvollen vid Tyrifjord bytte vi om till ett mera originellt fordon, linbana. Två personer fick sitta i varje stol, som högt ovan trädtopparna förde oss 400 meter högre upp till Kongens utsikt. Utsikten var verkligen kunglig, trots våra numera rätt så kräsna ögon.

Innan vi något så när snällt

Forts. å nästa sida.

Björnstjerne Björnsons gård på Aulestad.

Ränneslövs bf-lista till valet klar

BF, SLKF och SLU i Ränneslöv har efter provval beslutat att vid kommunalfullmäktigevalet i höst gå fram med följande lista:

Richard Bengtsson, Ränneslöv.
Carl Johansson, Vallberga.
Arvid Andersson, Ålstorp.
Anton Hansson, Ränneslöv.
Artur Erlén, Edenberga.
Tage Nilsson, Perstorp.
Malte Pålsson, Ränneslöv.
Rune Bengtsson, Stäme.
Sture Nilsson, Ivarslund.
Elsa Uhlin, Edenberga.
Anna Nilsson, Klockaregården.
Mejeriarb. Karl Viktor Johansson, Edenberga.
Ragnar Åkesson, Edenberga.
David Bengtsson, Oscarsfält, Vallberga.
Tage Jönsson, Edenberga.
Ivan Pettersson, Värestorp.
Viktor Augustsson, Ålstorp.
Egron Kronkvist, Ränneslöv.
Erik Karlsson, Ålstorp.
Åke Nilsson, Edenberga.
Sigfrid Karlsson, Ränneslöv.
Margit Nilsson, Ränneslöv.
Nils Nilsson, Värestorp.
Adolf Andersson, Ränneslöv.
Ivar Gunnarsson, Staffanstorp.

Senaste nytt:

Vansinnesskytt med armégevär på gata i Kungälv

GÖTEBORG i dag.

En 20-årig yngling i Kungälv spred vid 22.30-tiden i går kväll skräck i området kring Västra gatan i Kungälv. Med ett hemvärnsgevär fyrade han av tre skott, som ven kri ng knutarna.

Polise n hade stort besvär med att gripa ynglingen. Han hade låst om sig men hans syster lyckades ta geväret från honom.

Polisen måste ta till battonger för att få honom med till stationen. Han uppträdde mycket underligt berättar en polisman, som betecknar det hela som "ruskigt". Ynglingen var något spritpåverkad.

Ynglingen har tidigare vållat polismyndigheterna besvär. Hyresgästerna i trakten var mycket upprörda.

Matfärg kan ge kräfta? Cigarrettfaran klarlagd

MALMÖ i dag.

Syntetiska färgämnen i vår dagliga föda kan framkalla cancer. Detta är det skrämmande resultat som forskare i Tyskland och Amerika har kommit till, berättar chefen för Radiumhemmet i Stockholm, professor Sven Hultberg enl. SDS.

En tysk professor Druckrey från Freiburg och amerikanen professor William Smith vid New York University har kunnat konstatera att 12—15 färgämnen framkallar cancer, berättar professor Hultberg. Det är ännu inte hundraprocentigt fastslaget i vilken utsträckning färgämnena är farliga, men genom ett världsomfattande forskararbete hoppas man nå detta mål, så att man kan slå till mot dem och helt enkelt förbjuda dem.

Beträffande cigarretten berättar professor Hultberg att det är oomkullrunkligt fastslaget att cigarrettjäran orsakar lungkräfta. Till och med tvivlare har blivit omvända.

Högerledaren lägger ut texten för den till c:a 300 personer starka publiken i Falkenberg.

Halländsk valrörelse:

Valet gäller sänkt skatt eller sociala tryggheten

Aldrig tidigare har en partiledare fallit så direkt från skyarna och ner till ett politiskt möte i Falkenberg, som hr Hjalmarson gjorde i går kväll. Just som katrinebergsrektorn Thorsten Åberg som bäst var i farten med att mjuka upp stämningen genom några små flankangrepp mot regeringen vändes alla blickar mot skyn och där kom helikoptern svävande från halmstadshållet. Efter en lov över Ätran sänkte den sig ner utanför Idrottshallen och utan vidare krusiduller äntrade högerledaren talarstolen för att minuten efter vara i farten med att dra en av sina patenterade skottehistorier, vilken inte var så illa vald med tanke på högerpartiets sparsamhetsgiv när det gäller sjukförsäkringen.

Enligt det på eftermiddagen utsända TT-referatet skulle hr Hjalmarson tala om vår valutapolitik i förhållande till dollarn. Det glömde emellertid högerledaren helt och hållet bort. Men det gjorde ingenting, ty hans snabbexposé över vad högerpartiet vill i svensk politik var minst lika intressant.

Som vanligt sysslade hr Hjalmarson med begreppet "egendomsägande demokrati" och precis som vanligt var åhörarna lika litet kloka på vad detta innebär när han slutat. Jo, det betyder förstås att alla medborgare i snabbare takt få sina inkomster höjda. Tyvärr glömde hr Hjalmarson tala om hur det skall gå till.

Högern vill ha ett kraftigt ökat bostadsbyggande, sade hr Hjalmarson. Detta skall ske på bekostnad av offentliga anläggningar. Tyvärr specificerade inte tal. huruvida det var fråga om uppskov med byggandet av skolor, sjukhus eller andra nödvändiga byggnader.

På tal om byggnadspolitiken underströk högerledaren, att regeringen inte lyckats klara bostadskrisen. Därför har högern satt igång på egen hand och så småningom skall regeringen gärna få dra nytta av resultaten. De experimentbyggen högern gör utanför Stockholm har nämligen visat, att privata företagare lyckats bygga moderna bostäder som blir 75—100 kr billigare pr månad än de som byggs med statskredit.

Skattetrycket är för hårt

konstaterade hr Hjalmarson och därför vill högern sänka skatterna. Var tredje krona av normalfamiljens inkomst går nu till skatter. Finansminister Sköld har förutsagt möjligheten av en skattesänkning med 10 procent om tre år. Högern vill sänka omedelbart, och det kunde ha skett om sjukförsäkringen skjutits på framtiden, om bostadssubventionerna avvecklats och om stödet till ungdomsvårdande verksamhet uteblir. Förutsättningen för en skattesänkning är nämligen sparade statsutgifter, det var hr Hjalmarson överens med regeringspartierna om, och för högerns del sätter detta parti sänkta skatter före sjukförsäkringen, bostadssubventionerna och stöd åt ungdomsorganisationerna.

Avslutningsvis framhöll högerledaren, att valet gäller två slags politik: regeringens sociala reformarbete med bibehållen skattesats, eller högerförslaget om lägre skatt på bekostnad av sjukförsäkringen, bostadssubventionerna osv.

Frågestunden

efter föredraget regnade tyvärr bort. Ett par frågor framställdes emellertid dels gällande skattesänkningen och dels stödet till ungdomsverksamheten. I det sistnämnda fallet gycklade hr Hjalmarson på ett sådant sätt som vittnade om att högerledaren inte hyser någon större tillit till ungdomens förmåga att uträtta något positivt genom föreningslivet.

Ragnar.

VÄLKOMMEN TILL MARKARYD!

Den utmärkta vägkorsaffischen.

Har turisterna inte tidigare känt sig välkomna till Markaryd så hoppas då Markaryds Turisttrafikförening att så skall vara fallet nu. I dagarna har nämnda förening låtit uppsätta ett par större tavlor en vid Markaryds järnvägsstation och en vid campingplatsen vid Jetesjön. Dessa tavlor är inte vilka tavlor som helst utan de lämnar turisterna och andra som inte är kända med lokaliteterna mycket värdefulla upplysningar.

Orienteringstavlorna är ett par meter breda och största utrymmet å desamma upptages av en stadsplanekarta över Markaryds köping med dess vägnät m. m. Alla officiella platser är utmärkta och oftast då med någon trevlig bild. Pastorsexpeditionen utmärkes således av en gemytlig präst, doktorns mottagning av en doktor som lyssnar på en ung man m. m. Infälld i vänstra hörnet finns en översiktskarta över Skåne som visar Markaryds geografiska läge i förhållande till Skånes tätorter. Allt detta kan man ju även få se på andra orienteringskartor på andra platser än Markaryd. Men orienteringskartan vill ge något mer, den vill visa lite ur bygdens historia. Över själva stadsplanekartan finns nämligen en serie bilder som skall återge bygdens historia. Man räknar med att Markaryd har blivit mera allmänt bebyggd 1342. Det andra motivet talar om Markaryds gamla fina anor inom gästgiveriet och man har fastslagit att Markaryds första gästgivaregård tillkom mellan 1550—1600. I fortsättningen visar bilderna att Markaryd redan på 1600-talet var en betydande handelsplats som hemsöktes av folk från tre landskap. En postdiligens och årtalet 1620 erinrar oss om att Markaryd nämnda år fick sitt första postkontor och att tidigare var det endast huvudstaden Stockholm som hade en sådan fin inrättning. Nästa bild föreställer minnesstenen i Ulfsbäck och årtalet 1629 och detta åsyftar det kungamöte som då ägde rum på den riksbekanta prästgården mellan den danska och svenska konungen och där man avhandlade utrikespolitiska frågor bl. a. deltagandet i det sedermera så bekanta 30-åriga kriget. En karta visar riksgränsen före och efter det betydelsefulla året 1658 då Skåne kom att tillhöra Sverige och Markaryd därmed förlorade sin betydelse som Sveriges utpost söderut. Så får man se glimtar från snapphanestrider på 1670-talet och 1800-talet markeras av vävskedsknallen, som då drog ut i handelsaffärer långt bort i främmande land. Markaryd fick sin första järnvägsförbindelse 1892 och blev köping 1916. Den första händelsen har återgivits med ett lokomitiv och den senare av Markaryds köpingsvapen.

HBK appläderades på Stora Valla ★ 4-2

Sylve–Östen landslagsmässiga
Nye Sven Nilsson en sensation

Halmstads BK gjorde en glänsande match på Stora Valla på onsdagskvällen mot Degerfors IF och vann sin första bortaseger i serien med 4—2 efter 2—2 i halvtid, en seger som efter målchanser och spelfördelning kunde varit något mål större. Hallänningarna spelade en rörlig och variationsrik fotboll. Östen Ståhl på centern och Sylve Bengtsson på vy. visade smått landslagstakter och drog ned applåder med sina snabba rusher, väl genomtänkta kombinationer och hårda skott.

I det jämna försvaret får hårdföre, lagets nye vb. Sven Nilsson, ett extra plus. Ch. Åke Hallström gjorde ett självmål — Degerfors IF:s första — men spelade upp sig för att så småningom helt dominera mittenfältet.

Degerfors IF hade reserver pg ytterhalvbacksplatserna. De kunde inte alls stoppa Halmstads smart spelande inrar. Laget inledde anars i stor stil och dominerade de första femton minuterna, därefter blev det platt fall. De enda som förtjänar nämnas är vb. Hillerberg, mv. Tinglöf, ch. Lars Larsson och vi. Jan Aronsson.

Allsvenskan

Degerfors—Halmstad					2—4	
Djurgården	3	3	0	0	11—2	6
Kalmar	3	3	0	0	10—5	6
Norrköping	3	2	1	0	7—1	5
AIK	3	2	0	1	8—3	4
Halmstad	3	2	0	1	7—7	4
Hammarby	3	1	1	1	3—4	3
Hälsingborg	3	1	0	2	4—6	2
Malmö FF	3	1	0	2	3—6	2
Degerfors	3	0	1	2	4—7	1
GAIS	3	0	1	2	4—9	1
Göteborg	3	0	1	2	1—6	1
Sandviken	3	0	1	2	4—10	1

Frågetecknet som blev ett utropstecken. Vb. Sven Nilsson, reserv för G. Direnius, var främste försvarsspelare på Stora Valla. "Gotte" får i fortsättningen finna sig i att "nöta filten".

Målen: 13 min. 1—0 på självmål av ch. Hallström, 21 min. 1—1 Östen Ståhl, 23 min. 1—2 Sylve Bengtsson, 35 min. 2—2 Åke Klintberg, 46 min. 2—3 vi. Westergren och 58 min. 2—4 genom cf. Ståhl.

Domare var "Kopparn" Sjöberg, Stockholm, och publiken uppgick till 4,221 betalande.

Den lille HBK-centern Östen Ståhl har åter fått ordning på både målskyttet och spelet, vilket referaten ger vältaliga vittnesbörd om. Mogen för B-landslaget.

Laholms varpakastare mot Halmstads lördag

Laholms Varpaklubb gör sitt första framträdande i tävlingssammanhang på lördag och möter i Halmstad HVK i en klubbmatch som får formen av en handicapturnering. Laholmskastarna besökte som bekant Halmstad för ett par veckor sedan och kände sig för i en improviserad träningstävling. Nu blir framträdandet mera tävlingsmässigt med nio uttagna kastare från resp. klubb.

— Vi noterar med glädje det stora intresset varpasporten rönt i Laholm, säger ordf. i Halmstads Varpaklubb, Kurt Sjödin, och framhåller de i sammanhanget för klubben ökade tävlingsmöjligheterna.

— Tyvärr ligger södra Halland lite vid sidan av det västsvenska tävlingscentrat, där Göteborg är riktpunkten, något som genom denna nya klubb nu blir s.a.s. utjämnat då möjligheterna till tävlingar söderut härigenom ökar. Vi har tidigare kontakter med Hälsingborg och blir således inte enbart hänvisade att åka norröver och tävla.

— Inte kan väl varpan på något sätt hävda sig som publikdragande arenaidrott, det är inte heller avsikten, den siktar till att under tävlingsmässiga förhållanden och inom ramen av vars och ens förmåga ge en sund och stimulerande avkoppling. "Världens bästa motionsidrott" har man kallat varpasporten, något som vi också hävdar.

Skrivaren vill för sin del tillägga att varpasporten otvivelaktigt är på väg finna än fler utövare samtidigt som klubbar växer fram lite varstans. Som motionsidrott den kanske förnämsta rekryteras den inte så sällan genom aktiva från sportgrenar där det magiska åldersstrecket alltför tidigt klipper av möjligheten till tävlingsutövning.

Härmed avses till ingen del att varpan är en s.k. gubbsport!

Sant är att varpasporten inte så sällan inrymmer kastare över 50 år, som ännu står i toppklass (HVK:s Eric Svensson t.ex. är 54 år och hävdar sig fortfarande i stortävlingar) men medelåldern torde dock ligga omkring 30 år. Att sporten spänner över alla åldersgrupper kan belysas genom Göteborg som har en handfull ypperliga kastare i 20-årsåldern. Och Laholm har som bekant i 13-årige Leif Axelsson en ännu yngre upplaga — dock ännu icke i toppklass, bör tilläggas!

— Vi väntar oss en jämn kamp, återtar Sjödin, och som tidigare antytts kommer gällande handicapregler att användas: kastarna belastas i en stigande skala med utgångspunkt från Nybörjar- via C-, B- och A- till Elitklass. Samtliga laholmskastare går givetvis i Nybörjarklass, medan vi förutom tre-fyra nybörjare har B- och C-klassare. Även lagtävlingen, den s.k. kulkastningen, kommer handicapsystem att tillämpas, slutar Sjödin och hälsar Hägerström & co välkomna till detta första, och som han hoppas, allt framgent stimulerande tävlingsutbyte.

Tunis.

Tio barns far tippade tolva som kasserades

KÖPENHAMN (TT — RB).

En tipstragedi har utspelats i Köpenhamn. En 65-årig köpenhamnare konstaterade i söndags att han hade en tolva på sin tipskupong, och dagen efteråt fick han bekräftelse härpå av den danska tipstjänsten. Allt föreföll således att vara frid och fröjd — men på tisdagen kassecades kupongen av kontrollanterna, mannen hade råkat skriva en etta för en av matcherna i fel kolumn.

För tolvan skulle köpenhamnaren, som är far till tio barn, ha fått 45,000 kr. Nu får han nöja sig med 2,000 kr. För elva rätt.

Stryktipskupongen 29/8

Stryktipskupongen för tävlingsdagen den 29 augusti upptar följande matcher: AIK—Kalmar FF, Degerfors—GAIS, Göteborg—Hälsingborg, Malmö FF—Halmstad, Norrköping—Djurgården, Ljusne—Lycksele, Köping—Örebro SK, Södertälje SK—Eskilstuna, Halmia—Derby, Landskrona—Norrby, Åtvidaberg—Jönköping, Gefle—GIF Sundsvall.

Stryktipskupongen har de sex första av ovanstående matcher.

Sylve Bengtsson

är uttagen som reserv till landskampen mellan Sverige och Island i Kalmar den 24 augusti.

TENNIS-SM

fortsatte på onsdagen. I mixed segrade Rohlsson, TSK/S. Gustafsson, Falkenbergs TK över Philipson/Klofsten, TSK med 6—3, 6—3.

I damsingel gick L. Klofsten upp i semifinalen genom seger över M. Bönström med 8—6, 0—6, 6—1.

Tennis

Hallandsserien:

Halmstad—Laholm					6—0	
Laholm—Hyltebruk					2—4	
Hyltebruk—Varberg					5—1	
Hyltebruk—Laholm					5—1	
Hyltebruk	8	7	1	0	38—10	15
Falkenberg	7	5	2	0	20—14	12
Halmstad	7	4	1	2	30—12	9
Varberg	6	2	0	4	12—24	4
Laholm	8	1	0	7	14—34	2
F 14	6	0	0	6	4—32	0

Det var väl synd!

Två tolvor, arton elvor och sextiofem tior hade nio tippare i Teg, Umeå, åstadkommit i senaste omgången. Det ger dem 52,250 kr. Men ändå är de inte riktigt nöjda, ty om Olofström hade klarat sista kvarten i matchen mot Falkenberg, så skulle tipset ha givit åtta tolvor, fyrtioåtta elvor och etthundratjugonio tior. (Umeå, TT.)

Beträffande
ANNONSER

vari annonsören önskar svar under viss signatur få vi påpeka att inga upplysningar om annonsörens namn eller dylikt lämnas av vårt annonskontor utan skall reflektant insända eller lämna svar i slutet brev.

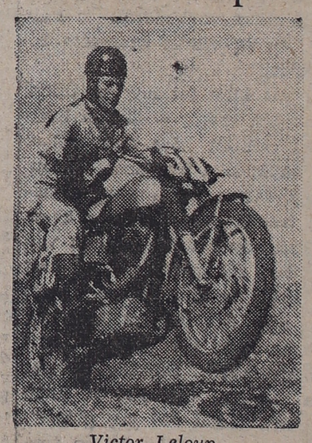
Boysen förbättrade eget världsrekord

Strömvallens tredje världsrekord genom tiderna fick omkring 2,500 bevittna på onsdagskvällen, då norrmannen Audun Boysen gick under 2,20 på tusen meter och förbättrade sitt eget världsrekord från 2,20,4 till 2,19,5. På startlinjen för tusen meter fanns förutom Boysen "Hållsta" Karlsson, Olle Åberg, Nils Toft, samtliga Gefle IF, samt junioren Göran Åström från Bollnäs. Boysen föreföll vara i strålande löparhumör. När startskottet gick kastade sig junior-Åström fram till ledningen och drog i hårt tempo, följd av Boysen, Hållsta, Åberg och Toft. När 800 passerats och speakern lämnade mellantiden, 1,50,6, förstod man att ett nytt världsrekord var i faggorna. Publiken sparade inte på sina röstresurser och under de återstående 200 meterna formligen bars han fram av publikens hejarop. Det blev ärevarv med en bukett blommor från Strömvallens blomsterurnor på läktarna.

Resultat: 1) Audun Boysen, Norge, 2,19,5 (nytt världsrekord), 2) Sune Karlsson, GIF, 2,25,2, 3) Olle Åberg, GIF, 2,25,4, 4) Nils Toft, GIF, 2,35,4 och 5) Göran Åström, Bollnäs, 2,49,0.

Även Bengt Nilsson gjorde en världsrekordattack, men han stannade vid 2,04, vilket för övrigt är det näst bästa hopp som noterats på Strömvallan.

Motocrosselit till Saxtorp

Victor Leloup.

De holländska motocrossförarna är sällsynta gäster vid svenska evenemang, och därför är det med särskilt intresse man kommer att studera Henry Rietman, som kör BSA, och Francois Baudoin, Mathchless, i Saxtorp på söndag.

Rietman har länge varit motocrosskungen i Holland men i år blivit detroniserad av Baudoin, som bl. a. blivit holländsk mästare. Om det är en tillfällighet eller Rietman, som har de största internationella meriterna av de två, definitivt har förpassats till andraplatsen kanske man kan skaffa sig en uppfattning om på söndag. Man vågar dock förutsäga, att de båda holländarna får svårt att hänga med i toppen — grannarna från Belgien har hittills varit holländarnas övermän. När så Belgien skickar sina absoluta toppåkare — de båda ledarna i EM i år, Augustu Mingels och Victor Leloup, som båda kör FN, plus förra årets saxtorpsvinnare René Baeten och dennes stallkamrat i Saroléa, Nic Jansen — förstår man, att det blir svårt för de två holländska storheterna.

Söndagens saxtorpstävling ingår också i årets SM och det gör, att hela svenska eliten har anmält sitt deltagande. Svemo och SMK:s malmöavdelning har därför haft det svårare än någonsin att välja dem som skall försvara de svenska färgerna gentemot de starka trupper från Belgien, England och Holland. De svenska toppförarna har aldrig varit bättre än nu. De har heller aldrig varit sinsemellan så jämna, vilket bl. a. beror på att maskinmaterielen nu är likvärdig för våra elitförare. Utsikten till att en svensk äntligen skulle kunna triumfera i motocross över utländsk elit är därför inte obefintlig.

Thure Bengtsson 6-dagarsstränar med färd till VM

Inför det förestående 6-dagarsloppet på cykel har varbergaren Thure Bengtsson tillsammans med märkeskamraterna Ove Nordkvist och Nils "Bagarn" Johansson startat en verklig långtur för att få en sista avslipning. På onsdagen trampade cyklisterna iväg från Varberg med Solingen som slutmål. Där har grabbarna för avsikt att från ringside beskåda amatörernas jakt efter VM-tecknet. Även hemresan skall företas med cykelns hjälp och man misstar sig nog inte om man påstår att de cirka 200 mil som åkarna skall avverka kommer att sätta sina spår i 6-dagarsloppets prislista.

Åke Moberg vann militär femkamp

KRISTIANSTAD. (TT)

SM-segern i militär femkamp gick som väntat till löjtnant Åke Moberg, I 6, som blev trea i den avslutande grenen uthållighetslöpningen. Han erhöll efter alla fem grenarna platssiffran 18 och distanserade därmed tvåan, furir Rönnkvist, Ing. 2, som hade 45 samt löjtnant Lorichs, FSJ, med 53. Efter tävlingarna förrättades prisutdelningen av militärbefälhavaren generalmajor Viking Tamm.

Till VM-lag uttogs löjtnant Moberg, furir Rönnkvist, löjtnant Lorichs, sergeant Johansson, I 3, fänrik Ask, I 6, och värnpliktige Löfgren, FSJ. Reserver blev i följande ordning korpral Billing, I 6, sergeant Warnbrink, A 3, och sergeant Fredriksson, Ing. 2.

Sista grenen gick på onsdagsmorgonen med gemensam start för alla deltagarna. Det blev överlag goda tider.

Resultatlista: Uthållighetslöpningen: 1) Furir Jönsson, Ing. 2, 27,10, 2) korpral Nilsen, I 2, 27,54, 3) löjtnant Moberg, I 6, 28,20, 4) furir Collander, I 3, 28,25, 5) sergeant Fredriksson, Ing 2, 28,30, 6) löjtnant Lorichs, FSJ, 28,32.

Placeringen sammanlagt efter alla fem grenarna blev: 1) löjtnant Moberg, I 6, platssiffra 18, 2) furir Rönnkvist, Ing 2, 45, 3) löjtnant Lorichs, FSJ, 53, 4) fänrik Ask, I 6, 69,5, 5) sergeant Johansson, I 3, 79, 6) sergeant Fredriksson, Ing 2, 100,5, 7) sergeant Warnbrink, A 3, 102, 8) värnpliktige Lindskog, I 3, 102, 9) sergeant Sjunnesson, A 3, 109,5, 10) värnpliktige Löfgren, FSJ, 113.

Lagtävling: 1) I 6 (Moberg, Ask, Billing) 218,5, 2) Ing 2 (Rönnkvist, Fredriksson, Andersson) 277,5, 3) FSJ (Lorichs, Löfgren, Andersson).

Internationell sport-rundtur

BERN: Schweiz huvudstad Bern står åter i blickpunkten för idrottsvärlden. I våras var det VM i fotboll där, en strålande tävling som gav genklang i hela världen. Nu blir det EM i fri idrott till vilka deltagarna redan börjat anlända. Ryssarna kom med en jättetrupp som första deltagare. Nästa trupp blev italienarna och sedan följde den första avdelningen av ungrarna. Trupperna anländer på olika färdsätt, med tåg eller flyg, eller också med bussar, som belgarna.

Den svenska idrottsgruppen flyger den 21 till Zürich, varifrån resan går med tåg till Bern.

*

Schweiz är ett gemytligt land, där man sällan gör väsen av sig. En kväll kom det en telefonpåringning till det schweiziska cykelförbundets kontor. Endast städerskan var närvarande. Hon svarade och fick lyssna på den italienske mästercyklisten Fausto Coppi, som ville tala med någon funktionär. Men nöden har ingen lag och så dikterade han på bruten tyska sin anmälan för "Tour de Suisse". "Isch rrrechcht" (Det är bra), sade städerska och noterade det viktiga meddelandet på en avriven papperslapp. Det var det största ögonblicket i hennes liv, försäkrade hon efteråt.

Traryds högerförening

har till de stundande kommunala valen satt upp följande listor. Kommunalfullmäktige, lista 1: Kontorschef Helge Svensén, Strömsnäsbruk, tandläkare Johan Nilsson, Strömsnäsbruk, jägmäst. Erik Samuelson, Strömsnäsbruk, tillsyningslärare Gottfrid Järetoft, Strömsnäsbruk, brukstjänsteman Matts Lejdström, Strömsnäsbruk, skogsförvaltare Harry Carlson, Strömsnäsbruk, fru Lisbeth Fristedt, Strömsnäsbruk, landsfiskal Gösta Lang, Strömsnäsbruk, kronojägare Victor Bengtsson, Traryd.

Lista 2: Kronojägare Victor Bengtsson, Traryd, handlande Sune Olsson, Axhult, fru Alma Nilsson, Traryd, köpman Carl Samuelsson, Traryd, skogsförvaltare Harry Carlsson, Strömsnäsbruk, kontorschef H. Svensén, Strömsnäsbruk, jägmästare Erik Samuelson, Strömsnäsbruk, hemmansäg. Åke Johansson, Hinneryd, brukstjänstem. Matts Lejdström, Strömsnäsbruk.

Lista 3: Trävaruhandl. Arne Andersson, Hjortsberga, Hinneryd, lantbr. Helge Carlsson, Skrarp, Hinneryd, hemmansäg. Åke Johansson, Hinneryd, hemmansäg. Ernst Svensson, Bergshult, Hinneryd, skogsförvaltare Harry Carlsson, Strömsnäsbruk, kontorschef Helge Svensén, Strömsnäsbruk, jägmästare Erik Samuelsson, Strömsnäsbruk.

Kyrkofullmäktige: Red. Harry Johansson, Strömsnäsbruk, kronojägare Victor Bengtsson, Traryd, fru Inga Sagerström, Strömsnäsbruk, fru Alma Nilsson, Traryd, tandläkare Johan Nilsson, Strömsnäsbruk, jägmästare Erik Samuelsson, Strömsnäsbruk.

FRIA ORD

SKOLORNA BÖRJAR

De yttre förutsättningarna för skolgång och skolundervisning har gjorts så goda som möjligt över stora delar av vårt land. Men hur är det med de inre? Här förhållandet mellan barn, lärare, lärarinnor och målsmän förändrats i samma takt? Just nu står det tafat om i tidningarna om en disciplinkris. Det gäller de högre skolorna. Förtroendet måste finnas emellan alla parter. I annat fall hackar vi i eget bo. Ingen klok människa satsar först pengar i ett företag och söker sedan misstänkliggöra det. Den naturliga respekten och vördnaden för föräldrar, lärare och lärarinnor är grundvalen för allt effektivt undervisningsarbete. Låt oss börja skolan detta läsår med att vi äldre visar de unga vägen genom att i förtroende söka samarbeta med ett enda mål i sikte — låt oss göra allt att ge våra barn det bästa vi tänkt, velat och önskat. Då ger vi barnen den trygghet, som måste finnas i ett framgångsrikt arbete. Visa barn och undervisare att vi föräldrar är intresserade av skolarbetet! Fråga efter barnens läxläsning, förhör dem en och annan gång. Detta skapar hos barnen det självklara, att ska jag bli något här i livet, måste jag också äga kunskaper. Får barnen klart för sig att far, mor och undervisaren är överens kommer de flesta konflikter ur världen. Barn ska vänja sig vid att lyda, att hjälpa till och att det är en glädje att få göra det. Tvister barnen emellan löser barnen själva i de flesta fall. Där besannas — den som sig i leken ger, får leken tåla.

En felaktig föreställning, som svenskarna så ofta gör sig skyldiga till, är att tro, att den som äger studiebegåvning är värdefullare än en praktisk begåvning. Vi måste med alla till buds stående medel bryta ned detta. Varje människa har en bestämnd uppgift att fylla. Den ena uppgiften är lika viktig som den andra. Huvudsaken är att vi — var vi än blir ställda — gör vår plikt och fyller vår uppgift så gott det är oss möjligt. Vi ska hand i hand skapa det Sverige, som kommer. Och det ska ske i endräkt och i förståelsens anda. Då blir du, jag och alla rika i själen, goda och lyckliga och får leva i ett lyckligt land. Det blir ditt och mitt Sverige. Är det inte värt att vi försöker gå utanför våra trånga cirklar ett tag? Det får vi rika tillfällen att visa under det kommande läsåret.

O. A.

Med sydhalländska...

(Forts. fr. föreg. sida)

gick och la oss om kvällen, hände diverse putslustigheter. Våra skämttävlingar samlade många nyfikna, som nog också velat bevittna när Erik skulle krypa ner i sin av Kuno omsorgsfullt ihopsydda sovsäck.

Resan in till Oslo gick i ett litet nafs, och klockan 9.30 voro vi inne i centrum av densamma. Efter en del snärj lyckades vi parkera bussen strax intill Oslos nya rådhus. Först togo vi en tripp upp till kungliga slottet och till Viktoria Terasse, som var Gestapos högkvarter under kriget. Hela sällskapet tågade sen i samlad trupp in i rådhuset. Detta, som har kostat 30 miljoner norska kronor, var en oerhört imponerande anläggning. Arkitekten blev nästan mållös, och det säger inte så litet. Cirka 3,000 personer besöka dagligen detsamma, majoriteten denna dag utgjordes av svenskar.

Efter besöket å rådhuset var det slut med enigheten, flickorna med delar av uppvaktningen åkte upp till Holmenkollen, ett annat sällskap tog färjan över till Bygdö, och några traskade runt i stan mera på måfå.

Polarskeppet Fram, vilket är det fartyg, som varit längst i norr och söder av alla fartyg på jordklotet, var intressant, men mest fångades nog intresset av vikingaskeppen och Kontikiflotten. Gångmarschen från Bygdö till Vigelandsanläggningen var ansträngande i värmen, trots att vi kavlade upp både skjortärmarna och byxbenen och öppnade om halsen. Kavajer hade vi naturligtvis inga. Undan gick det värre, och "Farbror Lidhult" tyckte nästan att de yngre hade alltför bråttom.

Liksom rådhuset kan Vigelandsanläggningen knappast beskrivas, den måste ses. Störst intresse fångade nog monolitten, en 17 meter hög stenpelare, huggen i ett enda stycke av tre man under 13 års tid.

Den återstående delen i Oslo tillbringades mest på matställen och i affärer. En och annan tog sig en promenad på Karl-Johan, innan vi vid avtalad tid, klockan 19.00 samlades vid bussen. Vid denna var en riktigt internationell samling. Två egyptier på en gymnastikkurs och en armenier (provryttare?) kommo fram till vår stojande skara. De och vi spikade engelska med både händer och fötter, fotograferades i sällskap med varandra och bytte adresser. Flera norrmän samlades för att titta på oss, och t. o. m. polisen kom traskande för att se vad som i jösse namn som stod på. Med de mörkhyade herrarnas "your girls are werry nice" ringande i öronen, vinkade vi farväl och körde riksväg 1 söderut.

Sista natten förflöt utan några större sensationer, och vid middagstid dan efter kommo vi fram till gränsen vid den 65 m. höga Svinesundsbron. Tullarna voro lika hyggliga som förra gången, och utan ett dugg trassel kommo vi igenom. Våra sista norska pengar var det ingen svårighet alls att göra slut på i alla kioskerna vid gränsen, och efter den traditionella fotograferingen fortsatte vi, nu på vänstra sid. av vägen. Två norska jäntor fingo lifta med oss söderut, till grabbarnas förtjusning men till förtret för bl. a. Gunvor. Både fram och bak i bussen spelades det bilpocker, allsång m. m. förekom också och stämningen var på toppen, trots att vårt glada gäng snart skulle upplösas.

Några timmar ägnades åt Liseberg, och klockan 22.00 var det dags för den sista etappen: Göteborg—Sydhalland. Vårat nyut nämnda "kungahus" gjorde allt vad som stod i deras makt för att hålla både sig själva och oss vakna, båda delarna med god framgång.

Framåt småtimmarna voro vi alla hemma igen, knappast utvilade, men en hel del glada och vackra minnen hade vi med oss.

S. C.

Vivljunga

De gamlas Dag

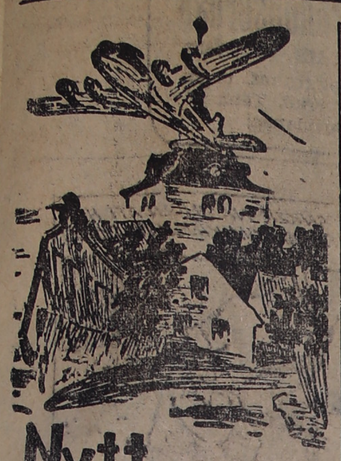
firades i söndags i Ekeryds baptistkapell.

Enok Larsson inledde med bön och bibelläsning, varefter pastor Charles Berg höll en predikan och riktade i huvudsak en uppmaning till de gamla att ej förtröttas utan fortsätta i trohet mot Gud. Därefter följde en trevlig kafferast, varefter några av de äldsta av de församlade talade. Församlingens sångare och musikanter medverkade förtjänstfullt. Trots det regniga vädret hade rätt många mött upp för att deltaga i festen av De gamlas Dag.

Oskyldiga offer för krig och katastrofer behöva hjälp NU. Hjälp oss att hjälpa! Svenska röda korset — postgiro 900 800

Laholms IF friluftssekt.

Anmälan till Halmstad OK-orienteringen nästa söndag mottages senast på lördag tel. 811.

Nytt och flytt

Dagens namn

MAGNUS

Solen går upp kl. 4.45 och ned kl. 19.45.

Morgondagens namn

BERNHARD

Solen går upp kl. 4.48 och ned kl. 19.42.

Dagens dikt:

Ni gingo trygga. Jag har famlat.
Ni släpa mycket. Jag är fri.
— Allt gods, som ni med bråda
händer samlat,
gled mig som blad och vissenhet
förbi.

BERTIL MALMBERG.

Besvikelse på Balmoral — Anne fick bara en leksaksapa

Prinsessan Anne, drottning Elizabeths lilla dotter, firade på söndagen sin fyraårsdag på slottet Balmoral, rapporteras till vår hovavdelning från filialen i London.

Dagens första present överlämnades redan i barnkammaren av prinsessans ett år äldre bror, hr Charles, och vid frukostbordet följde så en hel rad gåvor från drottningen, drottningmodern och prinsessan Margaret, vilka alla semestrar på Balmoral. En stor besvikelse drabbade emellertid Anne på födelsedagen — hon fick inte någon levande apa, något som hon våldsamt längtat efter ända sedan hon såg aporna på Gibraltarklippan. I ett par månader har hon tiggt om en levande apa, men mamma har varit obeveklig. Det blir inga apor i barnkammaren, det har hon dekreterat, så Anne fick nöja sig med en leksaksapa i stället.

SENASTE MISSEN: Irene Xenin heter den här välsvarvade flickan, som i Monte Carlo med stor acklamation valts till "Cannes' drottning". Varför får ni räkna ut själva.

"Metallpest" förstör Habsburgarnas likkistor

130 habsburgarkistor i den 300 år gamla och berömda "Kapuzinergruft" där huset Habsburgs medlemmar ligger i sina tenn-, silver- och kopparkistor, hotas av total förstörelse på grund av en "metallpest" som förstört flera fint cisellerade metallarbeten på de rikt utstyrda kistorna, rapporterar sakkunskapen. Allegoriska figurer, dyrbara reliefer och fina juvelerararbeten har förintats och de i dessa fall normala åtgärder har inte kunnat hindra metalldödens utbredning. Nu skall man försöka att hålla temperaturen i Kapuzinerkyrkans gravkor konstant vid 18 grader med hjälp av två väldiga elektriska ugnar. Värst angrep sjukdomen de konstfullt prydda kistorna i vilka kejsarinnan Maria Theresia, hennes make kejsaren Franz I samt kejsarinnan Elisabeth Christina ligger begravda. Samtliga regerande medlemmar av huset Habsburg och en stor del av prinsarna begravdes från och med år 1618 i Kapuzinerkyrkans gravkor, där kapuzinerordens munkar på grund av kejserliga privilegier "för all evighet" sköter vården av den kejserliga familjens gravmonument. — AEP.

Bro över forsen i Ore älv vid Noppikoski, Dalarna.

Res norrut:

Norrland är utan tvekan framtidens semesterland

Finns det ingenting att se Sverige? Är vårt eget land verkligen så fattigt på skönhetsvärden eller tråkigt, att dess egen befolkning ej har någon större lust att företaga längre resor i det? Dessa frågor kan man verkligen ställa sig, när man hör talas om alla personer, som farit eller skall fara till Frankrike, Tyskland, Österrike eller Schweiz för att nämna några av de populäraste turistländerna. Om man vill träffa svenskar eller bekanta, skall man resa till Hamburg, har blivit ett talesätt, som kanske inte helt saknar fog. Mitt eget svar på dessa frågor är en kort uppmaning: Res norrut! Visserligen kan Norrland inte bjuda de hektiska kaskader av nöjesvirvlar, som de kontinentala länderna, men man bjudes i stället "virvlar" av annat slag, från dånande forsar i större vattendrag till fjälljokkarnas leksamma färd utför branta fjällsluttningar.

Efter tre års semestervistelse i följd i svensk och norsk fjällnatur har sign. aldrig återvänt besviken, utan snarare med vissa tecken till lappsjuka, d. v. s. längtan tillbaks till fjällen. Det är inte osant, att den, som en gång fått närmare kontakt med fjällnaturen, av en osynlig makt liksom drages tillbaka till den. En fjällvandring, den behöver visst inte föra upp på de högsta topparna, ger alltid god lön för mödan. Dels har man den storslagna utsikten och dels den ymniga fjällfloran och djurlivet, som fängslar och tjusar ögat. Och så en sak till, den stora tystnaden, välgörande för en stadsbos trötta öra och jäktiga liv. Har man litet kondition och någon spänstighet är fjälltoppar på 1,200—1,500 meter inte särskilt påfrestande, då man kan rasta snart sagt var som helst på fjället. Uppe på högre toppar får människan också en nyttig uppfattning om sin egen litenhet. De väldiga vidderna, avbrutna av en och annan snöklädd topp, stämmer sinnet till meditation och eftertanke. Det finns semesterresor, som absolut ger mer än större turistorters restaurang- och nöjesliv, resor som kan ge oförglömliga upplevelser.

Få sydsvenska turister i övre Norrland

Men det är inte enbart i fjälltrakterna, som det bjuds ståtliga och vackra vyer. Har man fördelen av semesterresa med bil bjuder hela färden norrut på idel överraskningar. En tågresa ger även den god behållning, men skänker inte samma möjligheter till uppehåll och direkt kontakt med de bygder, som fars förbi. Men tyvärr är inte Norrland så uppskattat av turistande sydsvenskar, som det borde vara. Under vår 16-dagarsresa noterades norr om Värmland och Dalarna samt i mellersta och norra Norge möte med endast en N-bil och några få skånebilister. Det ligger faktiskt nära till hands att kasta ut uppmaningen: Lär först känna ditt eget land, det är större och innehållsrikare än du tror! Sedan bör man ej heller förglömma vårt broderland Norge, som i naturskönhet, vildhet och karghet ofta överträffar vårt eget, och som inte osant fått heta "äventyrslandet". Inte minst bilister kan här tillfredsställa sin äventyrslängtan på de ofta branta, svindlande och på höjder långt över 1,000 meter gående fjällvägarna, som inte finns motsvarighet till i Sverige.

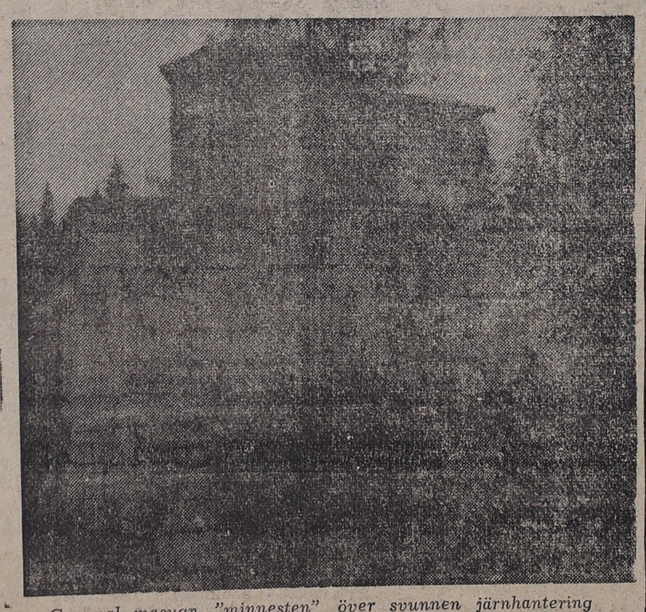
Alltför många turistande låter sin färd stanna i Värmland och Dalarna, och det skall livligt erkännas, att dessa båda landskap äger mycken skönhet och för en sydsvensk storslagen natur, men har man nått hit, så ligger dock fortfarande halva Sverige ytterligare norrut. Många är de turister, som lockats av den popularitet som Siljansbygden fått, och det är också här som Dalarnas turistcentra ligger. Mora, Orsa, Rättvik och Leksand myllrar av turister och souvenirbodar och här hamnar i många fall de semesterfirande och glömmer sedan av, att den vackraste bygden ligger utanför detta centra. Det var också därför som vår resa gick snabbt igenom nämnda landskap, vi ville se en bit av norra Sverige.

STF ger god service

Under en resa i Sverige är Svenska Turistföreningen (STF) en utmärkt vård och reseledare. STF har gett ut väglappar över hela Sverige och från dessa kan man utläsa de sevärdheter färdvägen passerar. Dessa väglappar finns att beställa för just den resroute man har tänkt sig. För övernattningar ger turistföreningens vandrarhem goda möjligheter. Priset är endast 1: 50 per natt om lakan medföres. Villkor är dock medlemskap, som även ger rätt till övernattningar på utländska vandrarhem. Vid dåligt väder passar det ju utmärkt för campare att omväxla tältandet med STF:s oftast goda och trevliga logi, där på en del ställen särskilda familjerum finnes att tillgå. Även i Norge finns det gott om vandrarhem och här är priset 2 kr pr natt. En egendomlighet är emellertid, att norrmännen själva ej i så stor utsträckning utnyttjar sina vandrarhem. Det är faktiskt mest utländska gäster på en del platser. Har man därför någon liten insikt i språk, är det snart i gång samtal med folk från skilda nationer. Vandrande ungdomar från Australien och Nya Zeeland saknades inte.

Skall man resa så långt upp i Sverige som till Lappland, så får sydligare nejder och sevärdheter vika för en ganska snabb resa. Första resdagen bjöd därför inte några större attraktioner, utan färden gick i ett sträck till Filipstad i Värmland, där STF:s vandrarhem, beläget på Storhöjden, blev nattlogi. Innan färden gick vidare hann vi dock kasta en blick på Wasa spisbrödsfabrik, vars imponerande byggnader tycks dominera staden. Vägen genom östra Värmland till Dalarna är mycket vacker och omväxlande. Vid Liljansfors i Dalarna får man en påminnelse om den järnhantering, som fordom rått, när man passerar en gammal masugn, bevarad som minnessten från Liljansfors bruk, som drevs under åren 1738—1876. Som kontrast passerades strax innan vid Gävunda ett modernt storföretag, utbyggandet av ett nytt kraftverk med bland annat en kanalgrävning av imponerande mått. Vid Noppikoski (platsen ligger faktiskt i Dalarna på gränsen till Orsa Finnmark) kunde man inte undgå att stanna till. Ore älv bildar just vid broövergången en fors, som tillsammans med naturen i övrigt, gav behållning åt en hel resdag. Strax passerades gränsen till Hälsingland och i Kårböle, en liten kyrkby vid Ljusnan, blev STF:s vandrarhem åter etappmål. Än var det långt till Lappland men man nalkades detta landskap. Det märktes på ljuset. Vid midnatt gick det bra att läsa tidningen utomhus. Om den vidare färden berättas i en kommande artikel.

Bengt-Olaf

Gammal masugn, "minnesten" över svunnen järnhantering i dalabygd.

Pärlemorskungens begravning

Den 55-årige Jack Marriot, kungen över alla Londons pärlemorskungar och -drottningar, dog nyligen. Marriots kamrater iförda sina originella drakter, bär ut kistan från hemmet.

Mistinguetts enda kärlek gaminen Maurice Chevalier

Parisarnas favoritläsning under semestermånaden är de nyss utkomna memoarerna av "La Mis", Mistinguett, den oförbränneliga, den eviga. Om henne sade Jean Cocteau, den franska artist- och förrattarvärldens okrönte konung: "Hon är ingen skådespelerska. Hon är en symbol. Parislivets symbol liksom Eiffeltornet. Hennes oförglömmeliga röst är tidningsgrabbarnas, mannekängernas och torggummornas röst".

Mistinguett förråder inte ens i sina memoarer, hur gammal hon är. Är hon 85 som hennes yngre belackare påstår, eller "bara" 75? Det spelar visst ingen roll. Faktum är att hon föddes under 1870-talet, och att hennes borgerliga namn var Jeanne Bourgeois. Hon var en vanlig flicka och uppfostrades i en av Paris' förstäder, där pappan hade tapetserareaffär. Sedan lilla Jeanne lämnat skolan, sprang hon ärenden för pappan. Hon kunde berätta roliga historier, men hon var ful, det sa alla, som hon talade om för att hon helst skulle vilja bli skådespelerska. Hennes framstående överläpp gav hennes smala ansikte ett smått idiotiskt uttryck, vilket ytterligare förstärktes av att hon hade framstående tänder. På kvällarna tog hon lektioner i fiolspel, men inte heller som musiker var hon begåvad. Ändå hjälpte musiklektionerna henne till den stora rhansen. Hon åkte varje dag till staden, till musikläraren. På tåget lärde hon känna regissören till en liten revyscen i Paris. Han skaffade den långbenta flickan det första engagemanget i Casino de Paris. Han gav henne också ett "nom de guerre". Refrängen i en omtyckt schlager hette då "...Tinguette, tinguette" och då allt som var engelskt var mode då, blev Jeanne Bourgeois Miss Tinguette, senare bara Mistinguett. Det dröjde år, många försakelsens år bland de namnlösa dansflickorna tills Jeanne fick sitt tillfälle att få uppträda i ett solistnummer. Hennes genombrott kom år 1897 i danspalatset "Eldorado", som var ett populärt tingeltangel i Paris. Under 10 år var hon stjärna på denna andraklasscen. Hon måste då ha varit långt över de trettio. Hon blev parisoperettens och parisrevyns drottning. Hela Paris och en hel värld låg för hennes fötter. Det låter som en saga ur en försjunken värld, då Mistinguett i sina memoarer berättar om Yvette Guilbert, den vackra Otéro målaren Toulouse-Lautrec, Sarah Bernardt, den glade engelske kungen Edward VILL och den långa raden av prinsar, kungar och drottningar, som var hennes gäster och vars gäster hon var, om den brokiga värld som man känner igen från Glada Änkan och från de många berättelser om sekelskiftets Paris. Kungarna av England, Belgien och Spanien, var Mistinguetts beundrare och vänner. Men i memoarerna talas bara om en enda man som Mistinguett kände kärlek för, han hette Maurice Chevalier.

Maurice var inte ens 20 år gammal då Mistinguett, den vackra mogna kvinnan, år 1908 för första gången mötte denne begåvade parisgrabb. Hon plockade upp gatusångaren och undervisade honom att klä sig elegant. Hon lärde honom fint umgängessätt, att kunna hålla kniven i den rätta handen och konversera. Hon valde ynglingen som moatjé i en av de stora revyerna. Hon förlorade sitt hjärta till denne "gamin", denne glade gosse från gatan. Maurice Chevalier var Mistinguetts stora och enda kärlek. Hon medger i sin bok att hennes största misslyckande i livet var att hon inte lyckats behålla Maurice för sig själv. När första världskriget började, blev Maurice Chevalier inkallad. Mistinguett mobiliserade ministrar och annat inflytelserikt folk för att kunna få Maurice frikallad från armén, men allt var förgäves. Äntligen åtog sig spanske kungen att i egen hög person be franska republikens president om att frige Maurice Chevalier från krigstjänsten. Och år 1917 stod Mistinguett åter på scenen med sin älskade Maurice. Kärlekssagan mellan den unge pojken och den mogna artistkvinnan varade 10 år, då stod Maurice själv på toppen och han gjorde sig oberoende från den moderliga älskarinnan. Mistinguett nekar att det finns något recept på att nå framgången. Hon tycker att framgång på scenen kan nås endast om teatern och inte det personliga livet uppfattas som det enda sanna och verkliga livet. Den stora artisten måste avstå från allt, från bekvämlighet, vänskap, kärlek och lycka, hon måste arbeta och tro på att arbetet är lyckan. — AEP.

Cocteau om lyckan

Filmregissören, artisten, konstnären och författaren Jean Cocteau är en lycklig man. Varför? Det berättar han med följande ord: "Jag är lycklig. Jag vill emellertid gärna till alla som vill lyssna, förråda min lyckas hemlighet. Den är så ytterst enkel. Jag älskar människorna. Jag älskar att älska. Jag hatar hatet. Innerligt och oförsonligt. Jag förstår att förstå andra människors motiv och handlingssätt. Jag gör detta till och med när det gäller folk som sysslar med liknande saker som jag själv. Jag gör detta till och med mot sådana kolleger som har eller hade eller kommer att ha framgång. Var ny dag är för mig som att sitta i en båt. Jag blir aldrig trött på att varje dag och varje timme gå ut på nya äventyr och efter nya upptäckter. Jag förstår inte varför människorna tycker att andras framgångar är förolämpningar mot dem själva. Jag är pessimist därför att jag är en obotlig optimist. Jag tycker att mycket i livet är hemskt, smutsigt och upprörande. Men jag vet att allt detta skulle ha kunnat bli hemskare, smutsigare och mera upprörande. Jag är besatt av den daraktiga önskan att alla människor skall leva i samklang och samförstånd med varandra. Blir jag bedragen av fakta som vederlägger mina drömmars harmoniska framtidssyn, så tar jag varje ny chans för att förverkliga drömmen om allas vänlighet mot alla. Detta och ingenting annat är lyckan". (AEP)

— Det är underligt att du aldrig har fått motorstopp på grund av bensinbrist sedan vi blivit gifta!

AMERIKAARVET

Novell av Eric Peterzon-Wallö

När Stolt den morgonen steg ut ur sin lilla ruffiga stuga märkte han inte något särskilt. Solen försökte som vanligt tränga igenom de tunga, blåsvarta molnen vid horisonten och nerifrån byn hördes handelsmans Karo skälla. Kanske hade hunden fått vittring på en räv? Stolt kliade sig i nacken och plirade bortåt skogen till. Han visste bestämt att en räv brukade hålla till vid den gamla rotvältan därborta, och Stolt hade behov av pengar just nu. Skottpengar och pengar för skinnet — men det var inte lönt att tänka på det. Bössa hade han men ammunition... I stan kunde han få köpa "svart" men handelsman — han skulle bara skratta och mena, att det kanske var bäst om han ringde till skogvaktaren. Inte för att Stolt var så rädd för honom men det skulle bara öka på pratet om honom själv om en statens tjänare besökte hans hus.

Men det var ändå något med denna dag, kom han underfund med. Inte för att vädret var annorlunda än vad det brukar vara frampå höstkanten när snön liksom hänger i molnen och bara vill ner och gömma den fula jorden under ett vitt, skimrande täcke Nej, den där känslan av något ovanligt kom inifrån på något sätt. Stolt var inte van vid sådana känslor. Allting skulle vara tydligt och påtagbart om han skulle godkänna upplevelser av märkvärdigt slag. Och det var därför som han med en lätt axelryckning skakade av sig känslan.

Förmiddagen fördrev han i sin lilla ladugård. I ett litet bås hade han sin get och intill stod kon. Hon mumsade förnöjt på det ovanligt fina höet, och Stolt kände på sig att även hon visste var det var för dag, att den kanske skulle ha något trevligt med sig. Men det var så många gånger Stolt hoppats så och varje gång blev det besvikelse. Och inte tog han det så hårt. Livet var grymt och varför skulle det inte vara det? Stolt brukade mena, att man lärde sig mest av det då. De som hade det för bra visste inte var livet var.

När den gamla moraklockan i kammaren slog två slag tog Stolt på sig sin gamla slitna hatt och gick ut. Ett ögonblick stannade han på förstubron och såg ut över nejden. Den låg stilla och tyst och man märkte väl att det var sen höst För bara några veckor sedan hade tröskmaskinerna larmat och pustat ut sina dammoln över bygden... Nu var det så egendomligt still i väntan på snö...

Han gick mödosamt vägen ner till byn. Den slingrade sig mellan välskötta åkrar, här och var genom vackra lövträdsdungar, men nu på hösten verkade de så ynkliga, så skrämda på något sätt.

Utanför handelsboden stod en liten grupp bönder och när Stolt kom närmare tystnade de och tittade konstigt på honom. Han kunde inte förstå varför de tittade, de brukade ju alltid vända bort ansiktet och inte låtsas se honom. Men kanske var det den här underliga känslan som gjorde honom konstig utåt. Han blev rädd för det, han ville inte vara märkvärdig. Men när han gick de tre nötta trappstegen upp till dörren försvann ängslan. Han kände sig med ens så glad, så upprymd att han helst av allt velat tralla en bit men det tordes han bara göra hemma hos kon och geten. De oskäliga kråken lyssnade och led — eller kanske trivdes de med hans "gnäll"?

— Goddag, herr Stolt, hälsade handelsman och kråmade sig över disken.

— Goddag, svarade Stolt och visste inte vad han skulle tro. Hade handelsman blivit tokig eller ville han driva med Stolt. Men den där underliga känslan var framme igen och den liksom lockade nu.

— Det var ett brev här till herr Stolt. Varsågod! Handelsman bugade och klämde försiktigt på de innan han lämnade det ifrån sig.

Stolt tog tigande emot det, tittade ett tag på de maskinskrivna raderna och stoppade det sen i fickan. Därefter begärde han det lilla han skulle handla, men handelsman ville nödvändigtvis att han skulle köpa lite kaffe och smör. Det skulle väl vara gott, menade han och visst hade Stolt längtat efter en kopp riktigt kaffe men han hade inte råd. Och det sa han till handelsman.

— Det kan vi skriva upp så länge, sa han och skrattade kamratligt.

— Jaha, sa Stolt och begrep ingenting. Och förresten så hade det så liten betydelse. Men aldrig förr hade handelsman velat att han, Stolt, skulle skriva upp...

På vägen hem kikade Stolt några gånger på utanskriften på brevet. Klämde och vände på det men blev inte klokare för det. Men han hade en svag aning om att brevet var upphovet till handelsmans välvilja, och eftersom nu Stolt aldrig fått lära sig att läsa beslöt han gå milen genom skogen till sin fattigmanskoilega Kling, som en gång i tiden legat värvad och därvid inhämtat en viss läskunnighet. Hur stor denna var hade Stolt inte något begrepp om men han visste att det räckte till för att tyda tidningarnas text.

— — —

Pustande tog han de sista stegen fram till dörren. Han steg bara in på obygdens vis och borta vid spiseln i den mörka låga stugan satt han sin olycksbroder.

— Du kommer alldeles lagom för att smaka färskt älgkött. Sätt dig vid bordet... Vad har du för ärende hit mitt i veckan.

— Åh, det är bara ett brev jag fått och som jag tänkte be dig läsa för mig.

— Ett brev! Har du fått ett brev säger du. Det har då jag aldrig fått något så knekt jag en gång varit, men nu...

Stolt noterade tacksamt avundsjukans glöd i Klings ögon och han beslöt att vänta med brevet till efter maten. Och det skulle smaka gott med färskt kött. Att det var olaga tid spelade ingen roll, huvudsaken var väl att fattigmannen [illegible] Kling placerade framför en liten bu-

(Forts på sidan 7.)

Spenatsallad

2—3 hg spenat, 2 knippor rädisor, 2 dl rivna morötter, dill el. persilja, eller: 1 hg spenat, 1 rått blomkålshuvud, delat i buketter, 1½ dl rårivna morötter, 2 dl sprit-ärter, 1 hg i bitar skurna haricotsvert, 1—2 tomater, skurna i skivor, dill el. persilja.

Sås: 3 delar olja, 1 del vinäger el. citronsaft, salt, paprika, vitlöksklyfta.

Strimla den rensade och sköljda spenaten, halvera eller skär rädisorna i skivor. Gnid salladsskålen med vitlök. Häll över såsen och klipp ner dill eller persilja.

LAHOLMS TIDNING
— SÖDRA HALLANDS ORTSTIDNING —
deklarerar med TS-kontrollerade siffror en stigande upplaga 1954

LAHOLMS TIDNING

TORSDAGEN DEN 19 AUGUSTI 1954

Södra Hallands bästa annonsorgan
är sedan många år LAHOLMS TIDNING
Lokaltidningen studeras alltid noggrannt, o. en annons i denna blir alltid observerad. Tänk på detta, när Ni gör upp Edra annonsplaner!

RADIO

TORSDAGEN DEN 19 AUG.

6.15 Vardagsmorgon. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Grammofonmusik.
7.15 Andliga sånger.
7.40 Morgonandakt. Borgarrådet Walfrid Frank.
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15—8.45 Vi och allmänheten: Vaktmästare.
11.00 Musik under arbetet.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Gösta Svartlings kvintett.
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Börsnoteringar.
12.45 Ett kåseri ur »Mina drömmars trädgård» av Beverley Nichols. Uppläsning av Ragnar Planthaber.
12.55 Tidssignal.
13.00 När berget gav bröd. Resa i ett gammalt stenhuggardistrikt.
13.30 Populärkonsert av Radioork. Dir.: William Lind.
14.10—14.30 En engelsk martyr. Ett program om Thomas More av Charles Parr.
17.00 Väderlek.
17.10 Percival Keene av Kapten Marryat. Översättning och radiobearbetning: Bertil Sundborg. Regi: Lars Madsén. Del II. Personer: Kommendörkaptenen; Sekonden; Percival Keene, kadett; Bob Cross, högbåtsman; James Vincent, kapten; José, uppassare; Prossa, mulatt, samt matroser, skeppsgossar, styrmän m. fl. (Inspelning från 1940.)
17.50 Ralph Vaughan-Williams: Fyra hymner för tenor, piano och obligat viola. Olle Sivall, Fritjof Kjellberg och Ebbe Grimsland.
18.10 Grammofonfumik. 1. Top of the bill (Jack Strachey). Queen's Hall Light Orchestra. Dir.: Sidney Torch. 2. Som en dröm går dansen (Gideon Wahlberg). Åke Grönberg, sång. Sölve Strands kvintett. 3. La mer (Charles Trenet). Larry Adler, munspel. Frank Cordells ork. 4. Det rara gamla paret, vals (Steen-Karl Gerhard). Karl Gerhard och Fatima, sång. Herbert Steens ork. 5. Riverboat shuffle (Carmichael-Voynow-Mills-Parish). Jimmy McPartlands ork. 6. Stadens löjtnant (Valentin-Fröding). Carl-Axel Hallgren, sång. Eduard Hladisch ork. 7. Cavatina (Nils Björkander). Radioord. Ivan Ericson, violin. Dir.: Stig Rybrant. 8. Una furtiva lagrima ur »Kärleksdrycken» (Gaetano Donizetti). Solist: Cesare Valletti. Dir.: Arturo Basile. 9. Bagateller op. 119 nr 1 och 11 (Ludwig van Beethoven). Denis Mathews piano. 10 Der Vollmond strahlt ur »Rosamunda» (Franz Schubert). Solist: Diana Eustrati. Berlins filharmoniska ork. Dir.: Fritz Lehmann 11. Uvertyr till »Alceste» (Christoph Willibald Gluck). Orkester från festspelen i Glyndebourne Dir.: Vittorio Gui.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter och väderlek. Dagens eko.
19.30 Carl Holmberg sjunger till Nils Weingards ensemble.
20.00 Nävrätt och strejkrätt. Arbetare och bönder i södra Möre för 25 år sedan och nu.
20.25 Max Reger: Variationer och fuga för piano över ett tema av Telemann op. 134. Erik Then-Bergh, Tyskland.
20.30 Huset i natten. Pjäs av Thierry Maulnier. Översättning: Stig Ahlgren. Radioversion och regi: Åke Falck. Personer: Grevinnan — Elsa Widborg; Adler — Kurt-Olof Sundström; Lydia — Gunnel Lindblom; Ludwig Hagen — Olle Florin; Franz Werner — Tore Lindwall; Lazarus Krauss — Ove Tjernberg; Catherine Eisenlohr — Else-Marie Brandt; Klossowski — Bertil Anderberg; Lise Werner — Ebba Ringdahl; En löjtnant — Bengt Virdestam. Föreställning i samarbete med Göteborgs stadsteater.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.00 Albert Henneberg: Symfoni nr 6 (»Vinterskärgård»). Vintermörkret. — Vinterljuset. Radiotjänsts symfoniorkester. Dir.: Ivar Hellman. (Uruppförande.)

Danska radioprogrammet torsdag

7.00 nyheter. 8.30 morgonandakt. 12.00 middagskonsert. 13.35 grammofonmusik. 14.30—15.30 musik till arbetet. 17.20 grammofon. 18.20 solist. 19.15 underhållningsorkestern. 21.30 uppläsning. 22.35—23.00 vår tids musik. Andra programmet: 18.00 musik vid spisetid. 19.40 sonate nr 4 för orgel. 20.05 underhållning. 21.30 radiokören sjunger. 22.15—23.00 dansmusik från Wivex.

FREDAGEN DEN 20 AUG.

6.15 Vardagsmorgon. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Grammofonmusik.
7.40 Morgonandakt. Pastor Lars Carlzon.
8.00—8.20 Nyheter och väderlek. Därefter: Lediga platser.
11.00 Musik under arbetet.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Ove Jonasson spelar populärt på piano.
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Börsnoteringar.
12.45 Förste byråinspektör Bengt Stensiö talar om lantmanna- och lantbruksskolornas nya läsår.
12.55 Tidssignal.
13.00 Ur kaffebönans historia. Föredrag av Leif Beckman.
13.25 Rudi Knabls ensemble och sångaren Vico Torriani. (Grammofon.)
14.05—14.30 Vapen och vapensmeder. Länsskogvaktare Ivar Meurling berättar.
17.00 Väderlek.
17.10 Sjung med mig, mamma! Mary Wallskog med sin dotter Kerstin.
17.25 Eftermiddagsdans med Carl-Henrik Norins orkester.
17.55 Bukkar. En novell ur »Altid at spørge» av Aage Dons. Uppläsning av Tove Bang.
18.15 Grammofonmusik. 1. Ur baletten »Törnrosa» (Peter Tjajkovskij). The Philharmonia Orchestra. Dir.: Nicolai Malko. 2. Le galop (Henri Duparc). Charles Panzera, sång. Dir.: Jean Fournet. 3. Tarantella (Karol Szymanowski). Arthur Grumiaux, violin. 4. Polka B-dur (Bedrich Smetana). Stefan Askenase, piano. 5. Poem (Zdenko Fibich). Jarmila Novotná, sång. Dir. Alexander Zemlinsky. 6. Tangoschlager. Adalbert Lutters ork. 7. Mopedpolka (Åke Wassing). Sigge Fürst, sång. Stig Holms ork. 8. The nearness of you (Carmichael-Washington). Les Baxters kör och ork. 9. Le petit train, samba (Marc Fontenoy). Deprinces dragspelsork. 10 Valsen om Frans-Oskar (Stig Andersson). Elon Dahl, sång. Gnesta-Kalles kapell. 11. Skånska trängregementets marsch (B. O. Bogren). Militärorkester Dir.: Heinz Winkel.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter och väderlek. Dagens eko.
19.30 Olle Johnny spelar dragspel.
19.45 William Clauson sjunger och spelar gitarr.
20.00 Landet runt. Aktuella vardagsglimtar sammanställda av Lars Madsén.
20.40 Set Svanholm sjunger ur »Nibelungens ring» av Richard Wagner. Radiotjänsts symfoniorkester. Dir.: Tor Mann.
21.05 Slitna leder. Föredrag av docent Erik Severin.
21.30 Hilding Hallnäs: Sinfonia notturna. Radiotjänsts symfoniorkester. Dir.: Tor Mann.
22.00 Augustiskymning. Småprat i månskenet.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.30 Dags för dans.

Danska radioprogrammet fredag.

7.00 nyheter 8.30 morgonandakt 12.00 Odense stadsorkester spelar 14.30 musik till arbetet 16.20 för de 6—10-åriga 18.00 Viggo Möller läser sin egen novell 19.15 andliga sånger 21.15 Ebert-Trion spelar. Andra programmet 18.00 musik vid spisetid 19.35 jazzplattor från grammofonarkivet 22.15—23.00 nu skall de bara höra ett litet utplock av de första grammofonplattor det har kommit till Danmark.

DEN AMERIKANSKA KVINNANS LIVSKONSUMTION.

Ett stort amerikanskt familjemagasin har uträknat att den amerikanska kvinnan under sin livstid konsumerar 10 oxar, 15 kalvar, 8 grisar, 11,000 ägg, 320 höns, 4,600 kg potatis, 4,100 kg socker, 2,000 kg ost, 6,000 limpor och 20,000 liter mjölk. Motsvarande siffror om männen uppges inte. Meningen med dessa märkliga statistiska uppgifter är att bevisa att det inte alls är sant, vilket allmänt påstås, att två äkta makar kan leva lika billigt som en ogift person med eget hushåll.

Amerikaarvet

(Forts. på sid. 3.)

telj ur ett skåp och ställde den på bordet. Stolt myste belåtet och la upp brevet bredvid flaskan. Han tänkte, att det skulle bli roligt att se vilket Kling först valde, brevet eller flaskan.

När de ätit sig mätta och kände sig lagom stärkta av flytande granvatten tog Kling brevet och bröt det. Han läste det först tyst och Stolt iakttog noga kollegans ansiktsdrag som allteftersom han läste ändrade utseende och skiftningar.

— Det var som själva den... sa han slutligen och blev sittande stilla med brevet framför sig. Stolt som väntade en fortsättning kände sig spänd av förväntan och ville skynda på Kling som syntes begrunda något.

— Det var sannerligen en överraskning, fortsatte han och såg på Stolt som om han väntade att denne genast skulle begripa vad som skett i och med brevets ankomst.

— Men vad är det då, frågade Stolt.

— Du är rik... rik... din attan. Riktigt rik. Det står här i brevet... just här! Han pekade ivrigt på några siffror också.

— Rik, sa Stolt och förstod fortfarande ingenting.

— Förstår du inte. Din bror i Amerika har dött och han lämnade en hel massa pengar efter sig. De är dina nu eftersom bror din inte hade någon familj eller anhöriga därborta.

— Jasså, sa Stolt och minns brodern som emigrerat för trettio år sedan.

De satt en stund tysta och funderade över vad det egentligen innebar att vara rik. Ingen av dem kom till någon slutsats därom, men under hemvägen tänkte Stolt, att Kling skall ha hälften av pengarna.

— — —

Handelsman hjälpte Stolt med de erforderliga handlingarna som skulle skickas till den där byrån som hade hand om arv i utlandet och dagarna gick. Det blev nästan en hel månad innan Stolt fick ett nytt brev och denna gång med det beskedet att han personligen skulle infinna sig i huvudstaden och avhämta arvet på en viss adress. Handelsman, som var väl insatt i förhållandet, erbjöd sig följa med som medhjälpare i händelse av att några komplikationer skulle uppstå vid utfåendet av arvet.

De for en tisdag och om tre dagar skulle de vara hemma igen. Men de kom redan dagen efter och det syntes på långt håll att handelsman var arg men tydligen ville han inte visa omgivningen att han lurat sig själv på beloppet som stod i brevet.

Men Stolt han log med hela sitt ansikte. Hela vägen till huvudstaden hade han suttit och gruvat sig över hur han skulle förfara med alla pengarna handelsmannen påstod att han skulle bli ägare av och väl framme kom beskedet. Ettusenfemhundratre kronor blev allt. Handelsman hade protesterat och menat att det väl borde vara mer eftersom beloppet i brevet var avsevärt mycket högre. Men skatten skulle bort och en hel del annat nymodigt och... Handelsman hade vägrat att åka i samma kupé som Stolt hem och på sätt och vis var denne tacksam därför.

När så Kling dagen efter fick del av nyheten fick de båda olycksbröderna sig ett gott skratt och en rejäl välkomstsup, och visst hedrade de varandra med att ta i hand och lova evig trohet bröder emellan så länge som det fanns folk som inte kunde förstå att det ringa var det stora i livet.

Predikoturer

Kornhult. Predikan hos Linné Björkman fredag kl. 7 em. av Per Hultén.

En järnvägsövergång kan lätt bli Din undergång. Kryp aldrig under fällda bommar och nonchalera inte ljud- och ljussignalerna. De är till för Dig! **Visa respekt för järnvägskorsning.**

Ett ord på vägen

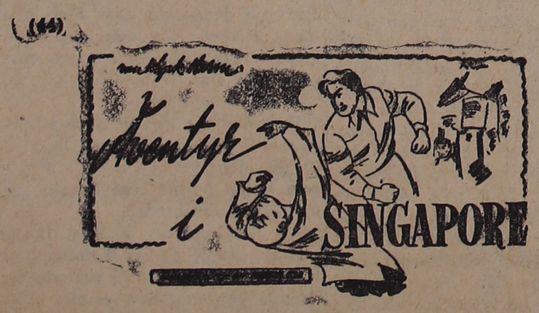
19 AUGUSTI.

Frågen mig om det tillkommande; lämnen åt mig omsorgen om mina söner, mina händers verk.

Jag skall giva eder ett nytt hjärta och låta en ny ande komma i edert bröst; jag skall taga bort stenhjärtat ur eder kropp och giva eder ett hjärta av kött. Jag skall låta min Ande komma i edert bröst och så göra, att I vandren efter mina stadgar. Så säger Herren, Herren: Också på detta sätt vill jag bönhöra Israels barn, så vill jag handla med dem.

Om två av eder här på jorden komma överens att bedja om något, vad det vara må, så skall det beskäras dem av min Fader, som är i himmelen. Ty var två eller tre äro församlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.

Haven tro på Gud. Sannerligen säger jag eder: Om någon säger till detta berg: "Häv dig upp, och kasta dig i havet" och icke tvivlar i sitt hjärta, utan tror att det han säger skall ske, då skall det ske honom så.

— Roddbåt? Segelbåt? Motorbåt?

— Liten motorbåt.

— Hur länge var ni ombord på den?

— Omkring tjugu minuter.

— Vad hörde ni för ljud? Ångvissler? Klockor? Propellrar?

— Klockboj — just innan båten stannade. Sen förlorade jag medvetandet igen. Slog mig på huvudet. Var snäll — lämna mig ifred nu. Trött — så trött.

— Bara ett ögonblick, Kenyon! Sen ni kom till medvetandet igen — var var ni då.

— I ett rum på golvet vid sidan av Melville. Nära vatten. Hörde ljudet av vågorna. Kommer ihåg — fönsterluckorna slöt inte till riktigt — ett ljus blinkade till i ansiktet på mig tre sekunder var sjätte sekund. Hörde fortfarande klockbojen.

— Ni märkte ingen rörelse? Säkert att det inte var på någon båt ni befann er?

— Ja, säkert. Vatten — var snäll...

Sedan han svalt en munfull fick han nog krafter att säga:

— Hörde Melvilles röst — sa: "Försök att bli fri. Säg North — jag går med på affären. Haft orätt". Sen kom de och slog mig. Kommer inte ihåg — förrän jag vaknade här. Var hittade de mig?

— Vid ingången till Botaniska trädgården, svarade North. Polisen trodde först att ni blivit överkörd.

Sjukvårdaren uppenbarade sig på nytt, följd av en man i prästerlig dräkt.

— Tack så mycket, Kenyon, sade North. Ni har varit till stor hjälp, nu ska vi göra upp affären med de andra och så ska ni ha er belöning.

— Roligt — göra av med pengar, mumlade Kenyon trött. Tror jag ska försöka sova nu.

Hugh North lät omedelbart köra sig ut till 83 Bencolen Street. Det var ett litet hus i en alls inte motbjudande omgivning. Inspektör Holabird gav sina posterande konstaplar order att låta North passera och följde själv med in. Kenyons lägenhet var i första våningen, men låg ganska högt ovanför gatunivån.

— Ingenting rört? frågade North.

— Ingenting — naturligtvis, grymtade Holabird.

— Får jag titta mig omkring?

— Bara ni inte flyttar något.

North började sin husesyn utan att röra något. Vardagsrummet företedde anblicken av den vildaste oordning, kuddar kringkastade, stolar kullslagna. Genom sitt förstoringsglas undersökte North en blodfläck vid dörren, där han hittade två hårstrån fastsmetade. Med hjälp av ett par tändstickor gjorde han loss dem och tittade sig sedan om efter ett kuvert. I sängkammaren stod ett skrivbord, vars lådor blivit undersökta; massor av papper låg kringströdda på golvet. På några av dem var krumelurer ritade, sådana som en otålig människa ofta gör medan han väntar på något telefonsamtal: korslagda svärd, en briserande granat, ett enkelt tvärsnitt av en 75 mm. granat, en råteckning av en kompass etc.

Sedan Holabird gått in i badrummet var det en enkel sak för North att lägga in hårstråna och bladet med blyertsteckningarna i ett kuvert, som han stoppade i fickan.

Sedan fortsatte han sina undersökningar. Kenyon hade tydligen bytt kläder — hans smoking låg kastad på sängen. Melville hade öppnat sin resväska efter flykten från Teck Guan Street, men inte packat upp innehållet. En omständighet väckte genast Norths uppmärksamhet — överst på de slarvigt packade kläderna låg en flaska asperin med locket avskruvat. Vid sidan om den låg en pensel sådan som målare använder när de målar med vattenfärg.

— Nå, major North, frågade Holabird, har ni fått ut något av det hela?

— Inte så mycket att jag inte gärna skulle vilja hitta mera.

— Fortsätt då. Jag går ned till mina män.

North grep sig verket an på nytt, men hittade ingenting som kunde antyda vilka kidnapparna varit. Varför fanns det där aspirinet i Mellvilles bagage. När de träffats i lägenheten vid Teck Guan Street hade Melville förklarat att han inte kunde tåla aspirin. Och vilka slutsatser kunde dras av Kenyons fragmentariska minnesbilder?

Sittande i en trasig korgstol lyssnade North till hur staden vaknade. Några morgontidiga försäljare började ropa ut sina varor. Så hörde han på avstånd ett högeligen oroande ljud — det taktfasta trampet av marscherande soldater. Krig? Det stack i fingertopparna på honom när han hastigt reste sig upp. Han lade märke till att tidningspojkarna var försvunna. Censur? Nu ackompanjerades trampet av fötter av den metalliska klangen från rullande tanks. Var det redan krig eller endast de sista förberedelserna till en allmän mobilisering. Krig skulle innebära restriktioner, registrering, övervakande. Nu förstod han innebörden av inspektör Holabirds plötsliga avbrott.

Vad skulle han göra? Vad som än var i görningen måste han hålla sig undan. Men var? Vart skulle han ta vägen? Både generalkonsulatet och Malacka Straits Hotel var osäkra platser för honom så som saker och ting utvecklats.

(Forts.)